

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 czerwca 2018 r., odebraną przez płatnika w dniu 14 czerwca 2018 r. pod adresem w miejscowości C., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS lub organ rentowy) Oddział w L. stwierdził, że J. B. jest dłużnikiem ZUS z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zaś zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień 30 maja 2018 roku wynosi łącznie 17.691,90 zł, w tym:

1. składki na ubezpieczenia społeczne za okres:

a. od stycznia 2002 r. do czerwca 2006 r.,

w kwocie 1.408,06 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 2.548 zł i koszty egzekucyjne w wysokości 170,60 zł, koszty upomnienia 8,80 zł; łącznie: 4.135,46 zł;

2. składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2002 r. do marca 2005 r. w kwocie 4.807,20 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 7.864 zł, koszty upomnienia w wysokości 70,40 zł i koszty egzekucyjne w wysokości 621,60 zł; łącznie: 13.363,20 zł;

3. składki na Fundusz Pracy i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r. w kwocie 63,34 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 121 zł, koszty egzekucyjne w wysokości 8,90 zł; łącznie: 193,24 zł.

/decyzja k. 17 akt ZUS/

W dniu 4 lipca 2018 r. J. B. wniósł odwołanie od powyższej decyzji domagając się jej zmiany i orzeczenia, że powód nie ponosi odpowiedzialności za zobowiązania z tytułu składek wskazanych w decyzji, zasądzenia od ZUS na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Decyzji zarzucił naruszenie prawa materialnego, art. 24 ust. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r., poz. 300; dalej u.s.u.s.) poprzez jego błędne niezastosowanie skutkujące wyliczeniem stanu zadłużenia płatnika składek, podczas gdy należności z tytułu składek uległy przedawnieniu.

/odwołanie, k. 3-4/

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie, k. 6/

W piśmie z dnia 27 lutego 2020 r. organ rentowy przedstawił szczegółowe wyliczenia zaległości płatnika wraz ze wszystkimi informacjami dotyczącymi zawieszeń biegu okresu przedawnienia, wskazując, że nie nastąpiło przedawnienie żadnej ze składek

/pismo, k. 92-100/

J. B. w piśmie z dnia 19 marca 2020 r. dokonał własnych zestawień wpływu poszczególnych czynności organu rentowego i egzekucyjnego na bieg terminu przedawnienia oraz wskazał, że w jego ocenie wszystkie składki są przedawnione, gdyż obowiązywały dwa okresy przedawnienia – 10 letni i 5 letni, zaś czynności organu dotyczyły jedynie 10-letniego okresu przedawnienia. Zgodnie z 5 letnim okresem przedawnienia sporne składki uległy przedawnieniu w dniu 1 stycznia 2017 roku.

/pismo, k. 104-107/

Na rozprawie w dniu 16 czerwca 2020 r. pełnomocnik wnioskodawcy poparł odwołanie w całości oraz stanowisko zawarte w piśmie z dnia 19 marca 2020 roku. Przyznał, że 10 letni okres przedawnienia uległ zawieszeniu, ale w jego ocenie takiemu zawieszeniu nie uległ 5 letni okres przedawnienia oraz oświadczył, że kwoty naliczonych składek i pozostałych należności nie są kwestionowane.

/oświadczenie e-protokół (...):01:09-00:10:00, skrócony protokół k 135/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. B. nie opłacił składek na ubezpieczenia społeczne za okresy od stycznia 2002 r. do kwietnia 2002 r. oraz od kwietnia 2006 r. do czerwca 2006 r. w kwocie 1.408,06 zł. Nie opłacił także składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2002 r. do marca 2005 r. w kwocie 4.807,20 zł oraz składek na Fundusz Pracy i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r. w kwocie 63,34 zł.

/bezsporne; raport zestawienia deklaracji i wpłat, k. 10-13 akt ZUS/

J. B. w okresach, których dotyczą zaległości w ZUS prowadził pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą Biuro Usług (...) pod adresem (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Tam również był zameldowany. Pod wskazanym adresem mieści się dom jego rodziców.

Po zakończeniu działalności gospodarczej w 2006-2007 roku skarżący wyprowadził się i zamieszkał w K..

Odwołujący nie poinformował organu rentowego o zmianie adresu pomimo toczących się w stosunku do niego postępowań związanych z niezapłaceniem składek w związku z prowadzoną wcześniej działalnością gospodarczą, o których to postępowaniach wiedział. Jednocześnie jest on nadal zameldowany pod adresem (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Korespondencję organu rentowego kierowaną na adres w C. odbierali ojciec lub matka skarżącego. Wnioskodawca dysponował wszystkimi przesłanymi mu na adres w C. tytułami wykonawczymi, zostały mu one przekazane, od niektórych wnosił środki zaskarżenia.

W dniach 25 stycznia 2012 roku i 20 października 2014 roku (kilka lat po zakończeniu prowadzenia spornej działalności gospodarczej w C.) wnioskodawca ponownie złożył do organu rentowego informację o adresie do korespondencji nadal wskazując adres swojego zameldowania tj. (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7.

/bezsporne; tytuły wykonawcze – załączniki; wniosek skarżącego do ZUS z adresem do korespondencji z 20.10.2014r. – akta abolicyjne ZUS; wyjaśnienia wnioskodawcy e-protokół z 16 czerwca 2020 r. 00:10:39-00:28:30, skrócony protokół k 135v-136; e-protokół z 21 stycznia 2020 r. 00:20:45-00:24:00, skrócony protokół k 78 i 00:24:30-00:33:00, skrócony protokół k 78 /

Do organu rentowego zarówno skarżący, jak i jego pracodawcy, u których był zatrudniony, w tym również (...) spółka z o.o., gdzie pracował w latach 2012-2018, jak i aktualny pracodawca od 2018 roku, wskazywali organowi rentowemu jako adres J. B. - (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7

/bezsporne; pismo ZUS k 99v-100/.

W dniach od 6 do 20 kwietnia 2007 roku organ rentowy przeprowadził kontrolę działalności wnioskodawcy w zakresie zgłaszania do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego, prawidłowości i rzetelności obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest ZUS. W punkcie 6 protokołu wskazano, że J. B. nie złożył za siebie jako ubezpieczonego deklaracji rozliczeniowych ZUS DRA za okresy od maja 1999 roku do czerwca 2000 roku oraz od lipca 2001 roku do września 2005 roku (czyli również za okresy obejmujące okres sporny). W punkcie 9 kontroli wskazano, że jeden z pracowników odwołującego B. P. (1) osiągnął przychody z tytułu zatrudnienia (mając zawartą umowę, co wynika z punktu 7 kontroli) między innymi za okres od lipca 2001 roku do lutego 2002 roku, od których to przychodów skarżący nie deklarował składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i FGŚP. Z protokołu wynika, że odwołujący zatrudniał również innych pracowników, od

przychodów których, za niektóre okresy skarżący nie deklarował składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i FGŚP pomimo osiągnięcia przez nich przychodów. Ze zgromadzonych w aktach sprawy dowodów nie wynika czy i kiedy wskazany protokół został doręczony skarżącemu.

/protokół kontroli – karty nienumerowane – na kartach znajduje się inna numeracja tj. 1-18 lub 57-73 w aktach ZUS/

W wyniku kontroli ZUS wydał następujące decyzje:

1. w dniu 20 lipca 2007 r. ZUS wydał decyzję wymiarową dla J. B. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność pod nazwą Biuro (...) określającą wymiar składek na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca 2001 roku do lutego 2002 roku w kwocie 1112,40 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 1999 roku do czerwca 2000 roku, od lipca 2001 roku do września 2005 roku w kwocie 7756,29 zł, na FGŚP za okres od lipca 2001 roku do lutego 2002 roku, od października do grudnia 2005 roku oraz od stycznia do czerwca 2006 roku w kwocie 4,68 zł. Decyzja stała się prawomocna z dniem 28 sierpnia 2007 roku

/bezsporne; decyzja karty nienumerowane – na kartach znajduje się inna numeracja tj. 27-29 w aktach ZUS /

2. w dniu 26 czerwca 2008 r. ZUS wydał decyzję stwierdzającą, że J. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność pod nazwą Biuro (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 1 maja 1999 roku do 31 sierpnia 2000 roku oraz od 1 lutego 2001 roku do 30 kwietnia 2002 roku. Decyzja stała się prawomocna z dniem 12 sierpnia 2008 roku

/bezsporne; decyzja karty nienumerowane – na kartach znajduje się inna numeracja tj. 27-29 w aktach ZUS /

3. w dniu 26 sierpnia 2008 r. ZUS wydał decyzję stwierdzającą, że B. P. (2) u płatnika składek Biuro (...) jako pracownik podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 września 2001 roku do 15 stycznia 2002 oraz określił podstawy wymiaru składek za ten okres. Decyzja ta uprawomocniła się 30 września 2008 roku.

/bezsporne; decyzja karty nienumerowane – na kartach znajduje się inna numeracja tj. 19-25 w aktach ZUS /

W dniu 27 grudnia 2010 r. (...) Oddział w L. wydał decyzję wymiarową dla J. B. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność pod nazwą Biuro (...), którą zmienił decyzję z dnia 20 lipca 2007 roku określając wymiar składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 1999 roku do czerwca 2000 roku, od lipca 2001 roku do marca 2005 roku na kwotę 6810,12 zł. Decyzja stała się prawomocna z dniem 4 lutego 2011 roku

/bezsporne; decyzja karty nienumerowane – na kartach znajduje się inna numeracja tj. 47-52 w aktach ZUS /

Wnioskodawca nie zaskarżył żadnej z podanych decyzji.

/bezsporne/.

W dniu 9 grudnia 2011 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2001 r. do stycznia 2002 r.

2. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego do kwietnia 2002 r. i kwiecień 2006r.

3. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od maja 2006 r. do czerwca 2006 r.

4. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do grudnia 2001 r.
5. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2002 r. do kwietnia 2002 r.
6. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2002 r. do sierpnia 2002 r.
7. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2002 r. do grudnia 2002 r.
8. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2003 r. do kwietnia 2003 r.
9. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2003 r. do sierpnia 2003 r.
10. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2003 r. do grudnia 2003 r.
11. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2004 r. do kwietnia 2004 r.
12. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2004 r. do sierpnia 2004 r.
13. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2004 r. do grudnia 2004 r.
14. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2005 r. do marca 2005 r.
15. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na FP i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.

W treści tytułów, w części H wpisano datę odbioru każdego z nich: „14.12.2011 r.” (poz. 99), w miejscu przeznaczonym na czytelny podpis odbiorcy odbito pieczęcią informację „doręczono pocztą” (poz. 100).

/tytuły wykonawcze k 51-113 załączników do akt ZUS/

Ww. tytuły wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 14 grudnia 2011r. przez ojca J. B..

/bezsporne; potwierdzenia odbioru k. 110 przy tytułach wykonawczych - załączniki do akt ZUS; wyjaśnienia wnioskodawcy e-protokół z 16 czerwca 2020 r. 00:20:40-00:22:30, skrócony protokół k 135v/.

Postępowanie egzekucyjne prowadzone co do należności stwierdzonych ww. tytułami wykonawczymi umorzono postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 30 czerwca 2015 r. Przyczyną umorzenia było stwierdzenie bezskuteczności egzekucji.

/postanowienie, k. 50 przy tytułach wykonawczych - załączniki do akt ZUS /

W dniu 25 stycznia 2012 r. J. B. wystąpił z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2000 roku do lipca 2006 roku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

/wniosek k 2 akt abolicyjnych/.

Decyzją z dnia 18 kwietnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił, iż:

I. według stanu na dzień 28 stycznia 2013 r., umorzeniu podlegają należności wnioskodawcy z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

c) Fundusz Pracy - za okres od II 2002 r. do IV 2002 r.

II. warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty włącznie.

/decyzja – k. 9-11 akt abolicyjnych ZUS/

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

c) Fundusz Pracy - za okres od II 2002 r. do IV 2002 r.

Wskazana decyzja została doręczona ojcu wnioskodawcy w dniu 4 grudnia 2014 roku.

/decyzja, zwrotka – k. 15-18 akt abolicyjnych ZUS/

W dniu 20 października 2014 r. J. B. wystąpił z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2000 roku do lipca 2006 roku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

/wniosek k 2 akt abolicyjnych/.

Decyzją z dnia 5 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił, iż:

I. według stanu na dzień 20 października 2014 r., umorzeniu podlegają należności wnioskodawcy z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

c) Fundusz Pracy - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

II. warunkiem umorzenia w/w należności jest spłata należności niepodlegających umorzeniu. Wskazano, że należności z tytułu składek za okres od dnia 1 stycznia 1999 roku nieobjęte postępowaniem o umorzenie należy uregulować w terminie 12 miesięcy od dnia uprawomocnienia się przedmiotowej decyzji wraz z odsetkami naliczonymi do dnia wpłaty łącznie.

/decyzja – bez numeru akta abolicyjne ZUS/

Decyzją z dnia 10 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił umorzenia należności z tytułu składek:

a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

c) Fundusz Pracy - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

Wskazana decyzja została doręczona osobiście wnioskodawcy w dniu 16 maja 2016 roku na adres w C..

/decyzja, zwrotka – nienumerowane akta abolicyjne ZUS/

W dniu 10 lutego 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2001 r. do stycznia 2002 r.

2. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego do kwietnia 2002 r. i kwiecień 2006r.

3. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od maja 2006 r. do czerwca 2006 r.

4. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2002 r. do sierpnia 2002 r.

5. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2002 r. do grudnia 2002 r.

6. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2003 r. do kwietnia 2003 r.

7. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2003 r. do sierpnia 2003 r.

8. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2003 r. do grudnia 2003 r.

9. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2004 r. do kwietnia 2004 r.

10. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2004 r. do sierpnia 2004 r.

11. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2004 r. do grudnia 2004 r.

12. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2005 r. do marca 2005 r.

13. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na FP i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.

/tytuły wykonawcze k 12-49 załączników do akt ZUS/

Ww. tytuły wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 20 lutego 2017r. przez matkę J. B., A. B..

/bezsporne; potwierdzenia odbioru k. 46 przy tytułach wykonawczych - załączniki do akt ZUS/.

W dniu 3 marca 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.

/tytuł wykonawczy k 6-10 załączników do akt ZUS/

Ww. tytuł wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 17 marca 2017r. przez matkę J. B., A. B..

/bezsporne; potwierdzenia odbioru k. 8 przy tytułach wykonawczych - załączniki do akt ZUS/.

W dniu 8 maja 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do lutego 2002 r.

/tytuł wykonawczy k 1-5 załączników do akt ZUS/

Ww. tytuł wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 15 maja 2017r. przez matkę J. B., A. B..

/bezsporne; potwierdzenia odbioru k. 3 przy tytułach wykonawczych - załączniki do akt ZUS/.

W dniu 1 marca 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej w oparciu o tytuły wystawione w dniu 10 lutego 2017 roku. Podniósł przede wszystkim zarzut przedawnienia dochodzonych składek, jak również zarzut prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ.

/bezsporne; zarzuty – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. oddalił wniesione zarzuty, jako nie zasługujące na uwzględnienie.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

W dniu 31 maja 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Dyrektora Oddziału ZUS w L. na podstawie tytułów wykonawczych wystawionych w dniu 10 lutego 2017 roku tj. od numeru (...) do numeru (...) oraz uchylenie dokonanych w toku postępowania czynności egzekucyjnych. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych składek.

/bezsporne; wniosek – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. odmówił umorzenia prowadzonego w oparciu o wskazane tytuły postępowania egzekucyjnego.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

W dniu 3 lipca 2017 roku na postanowienie z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektora Oddziału ZUS w L. pełnomocnik wnioskodawcy złożył zażalenie.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 30 października 2017 roku Dyrektor I. Administracji Skarbowej uchylił zaskarżone postanowienie w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. B. na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku od numeru (...) do numeru (...). W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na art. 59 § 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podnosząc, iż postępowanie umarza się na żądanie wierzyciela.

Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 13 kwietnia 2018 roku.

/bezsporne; postanowienie, zwrotka – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2018 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie z wniosku J. B. o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko J. B. na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku od numeru (...) do numeru (...). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Dyrektor ZUS postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku na wniosek wierzyciela umorzył już postępowanie egzekucyjne w tym zakresie, dlatego uznano, że postępowanie w zakresie złożonego przez pełnomocnika wnioskodawcy pisma stało się bezprzedmiotowe. Dyrektor powołał się na art. 59 § 3 i § 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podnosząc, iż postępowanie umarza się na wniosek wierzyciela.

Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 17 kwietnia 2018 roku.

/bezsporne; postanowienie i zwrotka – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

W dniu 31 maja 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Dyrektora Oddziału ZUS w L. na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego w dniu 8 maja 2017 roku pod numerem (...).

/bezsporne; wniosek – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. przywrócił wnioskodawcy termin do wniesienia zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Dyrektora Oddziału ZUS w L. na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego w dniu 8 maja 2017 roku pod numerem (...).

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

W dniu 2 czerwca 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej w oparciu o tytuł wykonawczy wystawiony w dniu 8 maja 2017 roku pod numerem (...). Podniósł przede wszystkim zarzut przedawnienia dochodzonych składek, jak również zarzut prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ.

/bezsporne; zarzuty – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. oddalił wniesione zarzuty, jako nie zasługujące na uwzględnienie.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Na powyższe postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy złożył zażalenie.

/bezsporne /.

Postanowieniem z dnia 5 października 2017 roku Dyrektor I. Administracji Skarbowej we W. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie w części nieuznania zarzutu przedawnienia i uchylił zaskarżone postanowienie w części nieuznania zarzutu prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny, uznał ten zarzut za zasadny i umorzył w całości prowadzone postępowanie egzekucyjne.

/bezsporne; postanowienie – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Od powyższego postanowienia pełnomocnik wnioskodawcy w dniu 13 listopada 2017 roku złożył skargę do WSA we Wrocławiu.

/bezsporne; skarga – pismo nienumerowane w drugiej zakładce akt ZUS/.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2018 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. uchylił zaskarżone postanowienie i poprzedzające je postanowienie Dyrektora Oddziału ZUS w L. z dnia 19 czerwca 2017 roku. Do dnia zamknięcia rozprawy organ rentowy nie wydał żadnych nowych orzeczeń w tym zakresie. Według oświadczenia pełnomocnika skarżącego organ II instancji wniósł kasację na powołane orzeczenie WSA we Wrocławiu.

/wyrok k 131-134; oświadczenie pełnomocnika wnioskodawcy k 136/.

Dyrektor (...) Oddział w L. wystawił dla pracodawcy skarżącego zawiadomienia o zajęciu wynagrodzenia wnioskodawcy:

- w dniu 9.05.2017 r. dotyczące tytułu wykonawczego o numerze (...) z 8 maja 2017 roku, a dotyczącego składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od XI 2001 r. do II 2002r. Zostało ono doręczone pracodawcy skarżącego w dniu 16 V 2017 r., brak informacji o zawiadomieniu o powyższym wnioskodawcy,

- w dniu 21.04.2017 r. dotyczące tytułu wykonawczego o numerze (...) z 3 marca 2017 roku, a dotyczącego składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od III 2002 r. do IV 2002r. Zostało ono doręczone ojcu skarżącego w dniu 27 IV 2017 r.,

- w dniu 13.02.2017 r. dotyczące tytułów wykonawczych o numerach od (...) do (...) z 10 lutego 2017 roku, a dotyczących składek na ubezpieczenie społeczne za okres od XI 2001 r. do IV 2002r. i od IV 2006 do VI 2006. Zostało ono doręczone pracodawcy skarżącego w dniu 1 III 2017 r., brak informacji o zawiadomieniu o powyższym wnioskodawcy,

- w dniu 13.02.2017 r. dotyczące tytułów wykonawczych o numerach od (...) do (...) z 10 lutego 2017 roku, a dotyczących składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od V 2002 r. do III 2005r., brak informacji o przesłaniu tych tytułów pracodawcy bądź wnioskodawcy, brak nawet adnotacji o dokonaniu wysyłki.

/bezsporne; zawiadomienia – nienumerowane w czwartej zakładce akt ZUS/.

Decyzją z dnia 4 czerwca 2018 r., odebraną przez płatnika w dniu 14 czerwca 2018 r. pod adresem w miejscowości C., Zakład Ubezpieczeń Społecznych (dalej: ZUS lub organ rentowy) Oddział w L. stwierdził, że J. B. jest dłużnikiem ZUS

z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, zaś zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień 30 maja 2018 roku wynosi łącznie 17.691,90 zł, w tym:

1. składki na ubezpieczenia społeczne za okres:

a. od stycznia 2002 r. do czerwca 2006 r.,

w kwocie 1.408,06 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 2.548 zł i koszty egzekucyjne w wysokości 170,60 zł, koszty upomnienia 8,80 zł; łącznie: 4.135,46 zł;

2. składki na ubezpieczenie zdrowotne za okres od lutego 2002 r. do marca 2005 r. w kwocie 4.807,20 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 7.864 zł, koszty upomnienia w wysokości 70,40 zł i koszty egzekucyjne w wysokości 621,60 zł; łącznie: 13.363,20 zł;

3. składki na Fundusz Pracy i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r. w kwocie 63,34 zł oraz odsetki za zwłokę w wysokości 121 zł, koszty egzekucyjne w wysokości 8,90 zł; łącznie: 193,24 zł.

/decyzja k. 17 akt ZUS/

W dniu 27 czerwca 2018 roku został wystawiony przez organ rentowy wniosek do Sądu Rejonowego w Złotoryi V Wydziału Ksiąg Wieczystych o wpis w księdze wieczystej hipoteki na działkach będących własnością wnioskodawcy w oparciu o sporną decyzję. Na wniosku brak jest prezentaty sądu, jak również brak potwierdzenia nadania i decyzji sądu w tym zakresie. Znajduje się jedynie adnotacja „przekazano do wysłania”

/wniosek – k 21-24 akt ZUS/.

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie dokumentów zgromadzonych przez organ rentowy oraz złożonych do akt w toku postępowania, które nie budziły wątpliwości co do ich wiarygodności i mocy dowodowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie częściowo zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U.2019.300 ze zm.) obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnemu i rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osoby z nimi współpracujące. W świetle art. 12 u.s.u.s. obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Na mocy art. 13 pkt 4 u.s.u.s. osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 u.s.u.s., w brzmieniu obowiązującym w spornych latach, za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

W sprawie nie było sporne, że J. B. prowadził w spornych okresach pozarolniczą działalność gospodarczą. W rezultacie nie budziło wątpliwości, że podlegał on w tych okresach obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym (emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu).

Zgodnie z art. 4 ust. 2 lit. d u.s.u.s. płatnikiem składek jest ubezpieczony zobowiązany do opłacenia składek na własne ubezpieczenia społeczne. Art. 16 ust. 4 pkt 1 u.s.u.s. stanowi, że składki na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe osób prowadzących pozarolniczą działalność finansują w całości, z własnych środków, sami ubezpieczeni. Natomiast z art. 17 ust. 3 u.s.u.s. wynika, że osoby te co miesiąc samodzielnie obliczają i przekazują składki do Zakładu. W świetle art. 47 ust. 1 pkt 1 u.s.u.s. płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie

później niż do 10 dnia następnego miesiąca – dla osób fizycznych opłacających składkę wyłącznie za siebie. Jeżeli płatnik składek nie złoży w terminie deklaracji rozliczeniowej, nie będąc z tego obowiązku zwolniony, Zakład dokonuje wymiaru składek z urzędu w wysokości wynikającej z ostatnio złożonej deklaracji rozliczeniowej, bez uwzględnienia wypłaconych zasiłków oraz zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych, zawiadamiając o tym płatnika (art. 48 ust. 1 u.s.u.s.). Art. 23 ust. 1 u.s.u.s. stanowi, że od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.) z wyłączeniem art. 56a. Z kolei art. 24 ust. 2 u.s.u.s. wskazuje, że składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata nieopłacone w terminie, podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej.

Z powyższego wynika, że J. B. był zobowiązany samodzielnie odprowadzać składki na ubezpieczenia społeczne do określonego dnia każdego miesiąca, a w razie uchybienia temu obowiązkowi organ miał obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę. J. B. musiał się także liczyć z naliczeniem kosztów egzekucyjnych.

Z treści art. 8 ust. 1 lit c ustawy z dnia 6 lutego 1997 roku o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz.U. nr 28 poz. 153 ze zm.) – obowiązującej do dnia 31 marca 2003 roku, treści art. 9 ust. 1 lit c ustawy z dnia 23 stycznia 2003 roku o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz.U. nr 45 poz. 391 ze zm.) obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby objęte ubezpieczeniem społecznym lub ubezpieczeniem społecznym rolników, z zastrzeżeniem art. 2, które są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność lub osobami z nimi współpracującymi.

Art. 66 ust. 1 pkt 1 lit c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych w brzmieniu obowiązującym do 2014r. (tekst jedn. Dz.U. z 2008 r., nr 164, poz. 1027 ze zm., dalej u.s.o.z.) stanowił, że obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegały osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które były osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 11 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, art. 12 ust. 1 o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia i art. 69 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych obowiązek ubezpieczenia zdrowotnego osób prowadzących działalność gospodarczą powstaje i wygasa w terminach określonych w przepisach o ubezpieczeniach społecznych.

Na mocy art. 16 ust. 1 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, art. 17 ust. 1 o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia i art. 74 ust. 1 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych do ubezpieczenia zdrowotnego osób objętych ubezpieczeniami społecznymi (...) stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące zasad, trybu i terminu zgłaszania do ubezpieczenia społecznego (...).

Stosownie do brzmienia art. 84 ust. 1 in principio u.s.o.z. składkę na ubezpieczenie zdrowotne opłaca osoba podlegająca ubezpieczeniu zdrowotnemu. Zgodnie z art. 87 ust. 1 in principio u.s.o.z. osoby i jednostki organizacyjne, o których mowa m.in. w art. 84 są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić i rozliczyć składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie i na zasadach oraz w terminie przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne. Zgodnie z art. 87 ust. 3 u.s.o.z. – od nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenie zdrowotne pobiera się odsetki za zwłokę na zasadach i w wysokości określonych dla zaległości podatkowych. Ust. 4 pkt 1 tego przepisu stanowi, że składki na ubezpieczenie zdrowotne osób wymienionych w art. 66 ust. 1 pkt 1 lit. c są opłacane i ewidencjonowane w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych. Natomiast w świetle art. 93 ust. 1 u.s.o.z. składki na ubezpieczenie zdrowotne oraz należności z tytułu odsetek za zwłokę nieopłacone w terminie podlegają ściągnięciu na zasadach określonych w przepisach o systemie ubezpieczeń społecznych

Oznacza to, że J. B. w spornym okresie podlegał obowiązkowo ubezpieczeniu zdrowotnemu. Z tego tytułu powinien był uiszczać składki na ubezpieczenie zdrowotne, tak jak składki na ubezpieczenia społeczne – z tożsamymi konsekwencjami na wypadek uchybienia temu obowiązkowi.

Zgodnie z dyspozycją art. 53 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 roku o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu – Dz. U. z 1997 r. nr 25 poz. 128 z póź. zm. (obowiązującej do 31 maja 2004 roku – obecnie art. 104 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – Dz.U. z 2008 nr 69 poz. 415 ze zm.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy, ustalone od kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe bez stosowania ograniczenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, wynoszących w przeliczeniu na okres miesiąca co najmniej najniższe wynagrodzenie, opłacają pracodawcy, a składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne.

Zgodnie z art. 104 ust. 1 pkt 3 ustawy z 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r. poz. 1265, dalej: u.p.z.) obowiązkowe składki na Fundusz Pracy opłacają inne niż wymienione w pkt 1 i 2 osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym lub zaopatrzeniu emerytalnemu. Odnosi się to do m.in. do osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą (zob. wyrok SA w Katowicach z 4 października 2012 r., III AUa 22/12, LEX nr 1236501). Stosownie do art. 107 ust. 1 u.p.z. składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowych ubezpieczeń emerytalnego i rentowych w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenia społeczne. Ust. 4 zd. 1 tego przepisu stanowi, że od składek na Fundusz Pracy nieopłaconych w terminie ZUS pobiera odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800, z późn. zm.).

W konsekwencji J. B. był zobowiązany do uiszczania składek na Fundusz Pracy, zaś organ rentowy miał obowiązek naliczenia odsetek za zwłokę.

Stosownie do treści art. 26 ust. 1 ustawy z dnia 6 lutego 1997 r. o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym (Dz. U. Nr 28, poz. 153 z póź. Zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 marca 2003 roku i treści art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 roku o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz.U. nr 45 poz. 391 ze zm.) osoby i jednostki organizacyjne, są obowiązane, bez uprzedniego wezwania, opłacić składki na ubezpieczenie zdrowotne za każdy miesiąc kalendarzowy w trybie, na zasadach oraz w terminie przewidzianym dla składek na ubezpieczenie społeczne.

Na mocy art. 56 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.) w brzmieniu obowiązującym do dnia 31 maja 2004 roku (następnie art. 107 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy – Dz.U. z 2008 nr 69 poz. 415 ze zm.), składki na Fundusz Pracy opłaca się za okres trwania obowiązkowego ubezpieczenia społecznego, w trybie i na zasadach przewidzianych dla składek na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne. Poboru składek na Fundusz Pracy dokonuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych na wyodrębniony rachunek bankowy prowadzony dla składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, w okresach miesięcznych, łącznie ze składkami na ubezpieczenie społeczne i zaopatrzenie emerytalne, oraz przekazuje zebrane tytułem składek kwoty na Fundusz Pracy, po potrąceniu bieżących składek na ubezpieczenie społeczne, od zasiłków i zasiłków szkoleniowych.

Powyżej zaprezentowane kwestie nie budziły w sprawie kontrowersji. Sama wysokość składek również nie była sporna. Jak wskazał pełnomocnik wnioskodawcy na terminie rozprawy poprzedzającej wydanie wyroku – wysokość należności nie jest kwestionowana. Powyższe ogólne określenie kwestii podlegania ubezpieczeniu, terminów płatności składek i konsekwencji ich uchybienia było jednak potrzebne do klarownego odniesienia się do problematyki przedawnienia należności na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy i FGŚP stwierdzonych w zaskarżonej decyzji.

Regulację tego zagadnienia zawarto w art. 24 ust. 5-6 u.s.u.s. Przepis ten znajduje zastosowanie wprost do składek na ubezpieczenia społeczne, zaś odpowiednio do składek na ubezpieczenie zdrowotne (art. 93 ust. 2 u.s.o.z.; przed 1 października 2004 r. art. 33 ust. 2 ustawy z 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia, Dz.U. z 2003 r., nr 45, poz. 391) i Fundusz Pracy i FGŚP (art. 32 u.s.u.s.).

Kwestię przedawnienia należności z tytułu nieopłaconych składek rozpatrywać należy na tle obowiązujących przepisów w okresie, na który przypadają wynikające z zaskarżonych decyzji należności. Z tego też powodu dla rozważań prawnych koniecznym jest ze względu na kolejne zmiany przepisów, osobne odniesienie się do składek należnych za różne okresy.

Z dniem 25 listopada 1998 roku weszły w życie przepisy ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. Nr 137, poz. 887 ze zm.), która zawierała odmienną regulację w zakresie skutków przerywania biegu przedawnienia. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 i 5 tej Ustawy należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, a w przypadku przerywania biegu przedawnienia, o którym mowa w ust. 5, po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Bieg przedawnienia przerywa odroczenie terminu opłacenia należności z tytułu składek, rozłożenie spłaty tych należności na raty i każda inna czynność zmierzająca do ściągnięcia tych należności, jeżeli o czynności tej został zawiadomiony dłużnik.

Powyższe oznaczało, że po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, termin ten zaczyna biec od nowa, zaś należność ulegała przedawnieniu, niezależnie od ilości przerwania biegu przedawnienia, po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Czyli odmiennie niż to było we wcześniejszych przepisach termin przedawnienia, po jego przerwaniu, ulegał przedłużeniu do 10 lat od daty wymagalności składek. We wcześniejszym uregulowaniu, po przerwaniu biegu terminu przedawnienia, 5-letni termin przedawnienia za każdym razem rozpoczynał swój bieg od nowa, a jedynie maksymalnym okresem był okres 10-lat od dnia wymagalności składki.

A zatem zgodnie z uregulowaniem z dnia 28 listopada 1998 roku wystarczyło podjęcie jednej czynności przerywającej bieg przedawnienia, aby świadczenie uległo przedawnieniu dopiero po upływie 10 lat licząc od dnia, w którym stało się wymagalne, zaś we wcześniejszych przepisach termin 10-letni był jedynie terminem maksymalnym, a obowiązywał 5-letni termin przedawnienia rozpoczynający swój bieg po każdym przerwaniu biegu terminu przedawnienia.

Jednocześnie we wskazanej ustawie z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, został zawarty art. 109, który stanowił, że składki na ubezpieczenie społeczne i zasiłki oraz zasiłki rodzinne i pielęgnacyjne należne za okres do dnia 31 grudnia 1998 r. płatnicy składek są zobowiązani rozliczać i opłacać na podstawie przepisów dotychczasowych, który to przepis wzbudził wątpliwości interpretacyjne, czy jego treść winna być również stosowana do biegu terminu i innych cech przedawnienia.

Powyższe wątpliwości rozwił wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 9 grudnia 2008 r. ((...) 547/08; LEX nr 957970), w którym Sąd stwierdził, że zakres pojęć "rozliczać i opłacać" nie obejmuje biegu terminu i innych cech przedawnienia należności z tytułu składek, zaś wolą ustawodawcy nie było objęcie regulacją zawartą w art. 109 u.s.u.s. instytucji przedawnienia.

Takie samo stanowisko zajął również w późniejszym wyroku z dnia 6 kwietnia 2011 roku Sąd Najwyższy (II UK 313/10; LEX nr 885010) gdzie stwierdził, że użyte w art. 109 u.s.u.s. z 1998 r. pojęcia "rozliczać i opłacać" odnoszą się tylko do tych czynności, które poprzedzają rozpoczęcie terminu przedawnienia, takich jak: ustalenie podstawy wymiaru składek, obliczanie wysokości składki, składanie deklaracji itp. i nie obejmują biegu terminu i innych cech przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne.

W tym samym wyroku Sąd Najwyższy stanął również na stanowisku, że do nieprzedawnionych do dnia 31 grudnia 2002 r. należności z tytułu składek stosuje się nie tylko nowy, wydłużony, termin przedawnienia, ale również wszystkie nowe przepisy dotyczące okoliczności mających wpływ na bieg tego terminu, to jest jego przerwanie, zawieszenie oraz

zabezpieczenie o ile wymienione w nowych przepisach podstawy przerwania lub zawieszenia biegu przedawnienia powstały po tej dacie.

Jednocześnie stosownie do treści art. 28 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym, która obowiązywała do dnia 1 kwietnia 2003 r., a następnie na podstawie art. 33 ustawy z dnia 23 stycznia 2003 r. o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (Dz. U. z 2003 r. Nr 45, poz. 391 ze zm.), w brzmieniu obowiązującym do dnia 30 czerwca 2004 r., należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne ulegały przedawnieniu z upływem 5 lat, licząc od dnia, w którym składka stała się wymagalna. Od dnia 1 lipca 2004 r. nastąpiła zmiana art. 33 ustawy o powszechnym ubezpieczeniu w Narodowym Funduszu Zdrowia (dokonana przez art. 17 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. 2004, Nr 121, poz. 1264)), która wydłużyła termin przedawnienia składek na ubezpieczenie zdrowotne. Termin ten został wydłużony do lat 10.

Przepisy art. 24 wskazanej ustawy zostały zmienione przepisami ustawy z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz.U.2002.241.2074 z póź. zm.) od dnia 1 stycznia 2003 roku.

Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 4 ustawy z 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. nr 137 poz. 887 z póź. zm.) w brzmieniu obowiązującym **od dnia 1 stycznia 2003 r., należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne**, z zastrzeżeniem ust. 5-5d.

Stosownie do treści art. 24 ust. 2 ustawy należnościami z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne są: składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia oraz dodatkowa opłata.

Przedawnienie, w ocenie Sądu Okręgowego, wywołuje ujemne skutki dla uprawnionego, gdyż nie może on dochodzić skutecznie określonego roszczenia. Przedawnienie określone we wskazanych wyżej przepisach ma charakter materialnoprawny, co oznacza, że roszczenie wygasa po upływie terminu.

Jak wynika wprost z powołanych wyżej przepisów należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie określonego terminu od daty ich wymagalności. Oczywistym jest, iż ustawodawca niejednokrotnie dokonuje zmiany przepisów wprowadzając unormowania mniej korzystne dla osób im podlegającym. Taka sytuacja miała miejsce również w przypadku zmiany okresu przedawnienia z 5 lat do 10 lat. W ocenie Sądu, przy takim unormowaniu, nie może budzić wątpliwości, iż do należności z tytułu składek, które uległy przedawnieniu przed wejściem w życie wskazanych przepisów, czyli przed dniem 1 stycznia 2003 roku, czy też dniem 1 lipca 2004 roku w przypadku składek zdrowotnych, niewątpliwie nie może mieć zastosowania nowy 10 letni okres przedawnienia. Przyjęcie takiego rozwiązania powodowałoby naruszenie zasady niedziałania prawa wstecz. Jednakże nie można mówić o naruszeniu wskazanej zasady w sytuacji, gdy należności z tytułu składek nie uległy jeszcze przedawnieniu. Okres przedawnienia bowiem nadal biegł. Należy zauważyć, iż ustawodawca ma prawo zmiany określonych terminów czy okresów i czyni to, nie tylko w odniesieniu do prawa ubezpieczeń społecznych jeżeli uzna, że dana zmiana jest konieczna. Podobna sytuacja miała miejsce przy wydłużeniu okresów niezbędnych do stwierdzenia zasiedzenia w prawie cywilnym. Również przy tamtej regulacji sądy doszły do wniosku, iż nowe terminy należy stosować do osób, którym nie upłynął jeszcze okres zasiedzenia. (por. uchwała SN z dnia 10 stycznia 1991 III CZP 73/90 OSNC 1991/7/83 stwierdzająca, że do zasiedzenia nieruchomości, którego termin 20-letni upłynął przed dniem 1 października 1990 r., nie ma zastosowania termin zasiedzenia przewidziany w art. 172 § 2 k.c. w brzmieniu nadanym przepisami art. 1 pkt 32 lit. b ustawy z dnia 28 lipca 1990 r. o zmianie ustawy - kodeks cywilny (Dz. U. Nr 55, poz. 321).

A zatem nowe, dłuższe terminy przedawnienia mają – ze względu na istotę i charakter tej instytucji - zastosowanie do przedawnienia, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie ustawy, czyli przed 1 stycznia 2003 roku czy 1 lipca 2004 roku (ubezpieczenia zdrowotne), gdy termin przedawnienia nie upłynął przed dniem 1 stycznia 2003 roku, czy 1 lipca 2004 roku. Z istoty przedawnienia wynika bowiem, że następuje ono z mocy samego prawa, z upływem

przewidzianego ustawą (wymaganego) okresu. Inaczej mówiąc skutki, jakie prawo wiąże z upływem przewidzianego okresu, następują automatycznie, w ściśle oznaczonym momencie, tj. z upływem ostatniego dnia terminu.

Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 5b bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz postępowania przed sądem.

Jak już wskazano na początku rozważań zastosowanie znowelizowanego art. 24 ust. 4 u.s.u.s. do składek na ubezpieczenie społeczne powstałych przed dniem 1 stycznia 2003 r. nie stanowi złamania zasady *lex retro non agit*.

Powyższy przepis art. 24 został uchwalony ustawą z dnia 18 grudnia 2002 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz o zmianie niektórych innych ustaw. W przepisach tych jednak nie zawarto postanowień odnoszących się do sytuacji przejściowych z tym, że postanowiono, iż wchodzi ona w życie z dniem 1 stycznia 2003 r., z wyjątkami. Takie uregulowanie oznacza, że okres przedawnienia, o którym mowa w art. 24 ust. 4 u.s.u.s., biegnie od dnia wymagalności należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne aż do dnia zapłaty, przy czym przerwę w jego biegu (art. 25 ust. 5c) powoduje tylko ogłoszenie upadłości, a zawieszenie, którego skutkiem jest spoczywanie terminu powodują takie zdarzenia, jak wszczęcie postępowania egzekucyjnego oraz postępowania przed sądem, śmierć spadkodawcy (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 września 2010 r. (...) 743/09)

W art. 24 ust. 5-5d u.s.u.s. uregulowane zostały, w tym także w ust. 5b w jego brzmieniu obowiązującym w okresie od 1 stycznia 2003 r., wyjątki od podstawowej reguły przedawnienia należności składkowych po upływie 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Zatem, na zasadzie wyjątku od powyższej reguły, unormowane zostało, zarówno zawieszenie biegu terminu przedawnienia dla należności składkowych, jak i przedawnienie zobowiązania opartego na zasadzie odpowiedzialności osoby trzeciej za te należności (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w W. z dnia 24 listopada 2009 r. (...) SA/Wa (...)).

Z powyższego wynika zatem, że od zmiany przepisów ustawy systemowej nowelą z dnia 18 grudnia 2002 r. stosuje się nie tylko termin przedawnienia 10 lat także w stosunku do należności, które nie uległy przedawnieniu pod rządami ustawy w brzmieniu do 1 stycznia 2003 r. jak i po tej dacie, co jest oczywiste, lecz również nowe przepisy o zawieszeniu biegu przedawnienia wprowadzone z tą datą, zgodnie z którymi bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego (art. 24 ust. 5b), o ile wymienione w nowych przepisach podstawy przerwania lub zawieszenia biegu przedawnienia powstały po tej dacie.

Obecne brzmienie art. 24 ust. 4 zostało nadane przez ustawę z 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2011 r. nr 138, poz. 808) zmieniającą u.s.u.s. z dniem 20 lipca 2011 r., a następnie przez ustawę z 16 września 2011 r. o redukcji niektórych obowiązków obywateli i przedsiębiorców (Dz.U. z 2011 r., nr 232, poz. 1378, dalej: u.r.n.o.) z dniem 1 stycznia 2012 r.

A zatem od 1 stycznia 2003 r. do 31 grudnia 2011 r. termin przedawnienia należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne wynosił 10 lat licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Od 1 stycznia 2012 r. należności te ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne. Zgodnie z art. 27 u.r.n.o. 5 letni termin stosuje się również do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed 1 stycznia 2012 r., z tym, że bieg przedawnienia rozpoczyna się od 1 stycznia 2012 r. (ust. 1). Jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu (ust. 2). Zatem wybór odpowiedniego terminu przedawnienia, zależy od tego, który z nich upłynie wcześniej.

W przedmiotowej sprawie pojawiło się kilka problemów dotyczących interpretacji zmieniających się przepisów, a zwłaszcza możliwości zawieszenia biegu przedawnienia.

Zawieszenie biegu terminu przedawnienia.

Termin przedawnienia należności w przypadkach określonych w art. 24 ust. 5a-6 u.s.u.s. ulega przerwaniu lub zawieszeniu. Przerwanie biegu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Zawieszenie biegu terminu przedawnienia sprawia zaś, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia się okres przedawnienia, który poprzedzał okres zawieszenia.

Zmiana stanu prawnego wprowadzona od 1 stycznia 2003 r. przez dodanie art. 24 ust. 5b u.s.u.s. dotyczyła zawieszenia terminu przedawnienia. Przepis ten przewidywał zawieszenie biegu terminu przedawnienia, od dnia wszczęcia do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego oraz sądowego, z wyłączeniem wcześniejszych faz postępowania. Na skutek kolejnej nowelizacji przepisów od 1 lipca 2004 r. ustawodawca rozszerzył zakres zawieszenia biegu terminu przedawnienia na okres od podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Stosownie do obowiązującego już w 2004 r. art. 24 ust. 5b u.s.u.s. bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego.

Kolejnym przepisem umożliwiającym zawieszenie biegu terminu przedawnienia jest art. 24 ust. 5f u.s.u.s.

Stosownie do treści art. 24 ust. 5f u.s.u.s. w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna.

Wskazany wyżej przepis wszedł w życie w dniu 10 listopada 2011 roku. W tym zakresie pełnomocnik wnioskodawcy podnosił, że nie może być więc on zastosowany do decyzji ustalających podleganie ubezpieczeniu skarżącego czy też decyzji wymiarowych sprzed tej daty. Powyższe nie może się ostać.

Zgodnie z przepisami przejściowymi, a konkretnie z art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 28 kwietnia 2011 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz niektórych innych ustaw (na mocy której wprowadzony został przepis art. 24 ust. 5f) do należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, nieopłaconych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, jeżeli nie upłynął jeszcze termin ich dochodzenia, stosuje się art. 24 ust. 5f i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Ustęp 2 stanowi zaś jasno, że w przypadkach, o których mowa w ust. 1, okoliczności uzasadniające zawieszenie biegu terminu przedawnienia, określone w art. 24 ust. 5f i 6 ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, uwzględnia się również wtedy, gdy okoliczności te wystąpiły przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

1. Zawieszenie biegu przedawnienia w związku z wydanymi decyzjami w 2007, 2008 i 2010 roku

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy oczywistym jest, że wskazany przepis będzie miał zastosowanie również do decyzji organu rentowego:

- z dnia 20 lipca 2007 r., którą ZUS określił wymiar składek dla J. B. jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność pod nazwą Biuro (...) na ubezpieczenie społeczne za okres od lipca 2001 roku do lutego 2002 roku w kwocie 1112,40 zł, na ubezpieczenie zdrowotne za okres od maja 1999 roku do czerwca 2000 roku, od lipca 2001 roku do września 2005 roku w kwocie 7756,29 zł, na FGŚP za okres od lipca 2001 roku do lutego 2002 roku, od października do grudnia 2005 roku oraz od stycznia do czerwca 2006 roku w kwocie 4,68 zł. Decyzja stała się prawomocna z dniem 28 sierpnia 2007 roku

- z dnia 26 czerwca 2008 r., którą ZUS stwierdził, że J. B. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność pod nazwą Biuro (...) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie od 1 maja 1999

roku do 31 sierpnia 2000 roku oraz od 1 lutego 2001 roku do 30 kwietnia 2002 roku. Decyzja stała się prawomocna z dniem 12 sierpnia 2008 roku,

- z dnia 26 sierpnia 2008 r., gdzie ZUS stwierdził, że B. P. (2) u płatnika składek Biuro (...) jako pracownik podlegał obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od 1 września 2001 roku do 15 stycznia 2002 oraz określił podstawy wymiaru składek za ten okres. Decyzja ta uprawomocniła się 30 września 2008 roku.

- z dnia 27 grudnia 2010 r., gdzie (...) Oddział w L. zmienił decyzję z dnia 20 lipca 2007 roku określając wymiar składek na ubezpieczenie zdrowotne skarżącego za okres od maja 1999 roku do czerwca 2000 roku, od lipca 2001 roku do marca 2005 roku na kwotę 6810,12 zł. Decyzja stała się prawomocna z dniem 4 lutego 2011 roku

W zakresie powołanych decyzji w sprawie zaistniała kolejna rozbieżność między stronami. Organ rentowy uznał bowiem, że zawieszenie biegu przedawnienia następuje w przypadku wszystkich wskazanych decyzji od dnia rozpoczęcia kontroli ZUS u wnioskodawcy tj. od dnia 6 kwietnia 2007 roku. W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż ZUS załączył do akt niniejszej sprawy jedynie protokół kontroli, z którego wynika data jest rozpoczęcia. Brak jest jakiegokolwiek dowodu w sprawie, iż skarżącemu została doręczona informacja czy decyzja o wszczęciu kontroli. Poza tym należy zwrócić uwagę, że bezpośrednio po zakończeniu kontroli została wydana jedynie decyzja z dnia 20 lipca 2007 r., którą ZUS określił wymiar składek dla J. B., jako osoby prowadzącej pozarolniczą działalność. Kolejne decyzje zostały wydane dopiero 26 czerwca 2008 roku i 26 sierpnia 2008 roku, a zatem ponad rok po zakończeniu postępowania kontrolnego. Organ rentowy nie wykazał, aby w tym czasie prowadził jakiegokolwiek czynności wyjaśniające czy sprawdzające. Nie wykazał również, aby obie wymienione decyzje zapadły w związku z postępowaniem kontrolnym prowadzonym od dnia 6 kwietnia 2007 roku. Jeżeli bowiem tak było, to niezrozumiałym jest tak duża odległość czasowa. ZUS nie wyjaśnił tej wątpliwości.

Kuriozalnym jest stanowisko organu rentowego zwłaszcza w zakresie decyzji wydanej w dniu 27 grudnia 2010 r., gdzie (...) Oddział w L. zmienił decyzję z dnia 20 lipca 2007 roku określając wymiar składek na ubezpieczenie zdrowotne skarżącego. Z akt sprawy wynika, że decyzja z dnia 20 lipca 2007 roku zakończyła postępowanie, które było prowadzone od 6 kwietnia 2007 roku. Następnie przez okres ponad 3 lat nic się w sprawie nie działo, ZUS nie wykazał, aby podejmował jakiegokolwiek czynności, a następnie wydał z urzędu (po ponad 3 latach!) decyzję korygującą poprzednią decyzję w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne. Co istotne organ rentowy w takim stanie faktycznym, wyliczając okresy zawieszenie przedawnienia składek, w stosunku do składek na ubezpieczenie zdrowotne wymienionych w tych decyzjach uznał, że zawieszenie terminu przedawnienia biegnie od 6 kwietnia 2007 roku do uprawomocnienia się decyzji z 27 grudnia 2010 roku, czyli do dnia 4 lutego 2011 roku. W ocenie Sądu Okręgowego takie stanowisko jest niedopuszczalne. Przyjmując możliwość dokonywania tego typu działań po stronie ZUS doprowadziłoby to do sytuacji, w której organ rentowy mógłby zmienić swoją decyzję wymiarową np. po 8 latach i cały okres (również 8 lat bezczynności między decyzjami) należałoby zaliczyć jako zawieszenie biegu przedawnienia.

Ażeby uniknąć takich sytuacji orzecznictwo w zakresie interpretacji przepisu art. 24 ust. 5f zajęło bardzo jednoznaczne stanowisko.

Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 13 marca 2019 roku (III AUa 803/18), wskazał jasno, że stosownie do treści art. 24 ust. 5f u.s.u.s. wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek lub obowiązek ich opłacenia rozpoczyna zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek objętych tą decyzją i stan ten kończy się z dniem jej uprawomocnienia. Organ rentowy, a w konsekwencji sąd ubezpieczeń społecznych może więc stwierdzić przedawnienie składek tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich opłacenia. Sąd Apelacyjny w tej sprawie przeanalizował zapis "od dnia wszczęcia postępowania" zawarty w art. 24 ust. 5f ustawy systemowej i podzielił zapatrywania wyrażone przez Sąd Najwyższy w motywach wyroku z dnia 29 maja 2013 r., (I UK 613/12), że wedle tego przepisu zawieszenie

biegu terminu przedawnienia zależy od wszczęcia postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązków ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia. Inaczej rzecz ujmując, stosownie do treści art. 24 ust. 5f ustawy systemowej wydanie przez organ rentowy decyzji ustalającej podstawę wymiaru składek lub obowiązków ich opłacenia rozpoczyna zawieszenie biegu terminu przedawnienia składek objętych tą decyzją i stan ten kończy się z dniem jej uprawomocnienia. Jak podkreślił Sąd, w poprzednim stanie prawnym zwrócił na to uwagę Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 stycznia 2007 r., II UK 116/06 (OSNP 2008 nr 3-4, poz. 47), stwierdzając, że okres przedawnienia, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych jest liczony od dnia wymagalności należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne do dnia wydania decyzji zobowiązującej do zapłaty tej należności, nie są natomiast liczone okresy przypadające po wydaniu decyzji (Legalis nr 750296). Sąd Apelacyjny stanął na jednoznacznym stanowisku, że za datę zawieszenia biegu przedawnienia należności składkowych należy przyjąć datę wydania decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązków opłacania składek na ubezpieczenia, gdyż wydanie decyzji jest momentem "wszczęcia postępowania", o którym mowa w analizowanym przepisie, a nie podjęcie czynności zmierzających do wydania takiej decyzji. Sąd podkreślił, że instytucja przedawnienia chroni dłużnika przed zbyt długim zwlekaniem w czasie możliwości dochodzenia należności, przy czym termin przedawnienia należności składkowych i tak jest dość długi. Z drugiej zaś strony płatnik ma prawo oczekiwać, że organ rentowy inicjując postępowanie administracyjne w przedmiocie podlegania ubezpieczeniom, podstawę wymiaru lub samych składek nie będzie długotrwale zwlekał z wydaniem decyzji dlatego, że termin przedawnienia i tak już nie biegnie.

Podobne zapatrywania wyraził Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 19 września 2017 r. (III AUa 47/17) przyjmując, że wedle art. 24 ust. 5f ustawy systemowej, zawieszenie biegu terminu przedawnienia zależy od wszczęcia postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązków ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie (Legalis nr 1692650, analogicznie Sąd Apelacyjny w Gdańsku w wyroku z dnia 4 marca 2015 r., III AUa 1607/14, LEX 1665769, Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 1 lipca 2014 r., III AUa 142/14, LEX nr 1480368).

Również Wojewódzki Sąd Administracyjny w G. w wyroku z dnia 26 lutego 2020 r. (I SA/Gl (...)) wskazał, że przepis art. 24 ust. 5f u.s.u.s. łączy zawieszenie biegu terminu przedawnienia z wszczęciem postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązków ich opłacenia i następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia. Przedawnienie składek następuje tylko wtedy, jeśli nastąpiło ono przed wydaniem decyzji wszczynającej postępowanie o ustalenie podstawy wymiaru składek lub obowiązku ich opłacenia.

Na identycznym stanowisku stanął Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 5 grudnia 2019 r. (III AUa 501/18) podnosząc, że „bieg terminu przedawnienia zawiesza się w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązków opłacania składek na te ubezpieczenia, jak również w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania do dnia, w którym decyzja stała się prawomocna. Okres liczenia terminu biegu zawieszenia przedawnienia składek ZUS zależy od wszczęcia postępowania o podstawę wymiaru składek lub obowiązków ich opłacenia **i następuje nie z momentem od zawiadomienia o wszczęciu postępowania, lecz od wydanej decyzji, która w swojej treści winna spełniać wszystkie wymogi**, a następnie prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia”.

Także Sąd Apelacyjny w Katowicach w wyroku z dnia 19 lutego 2019 r. (III AUa 166/18) podkreślił, że na podstawie art. 24 ust. 5f ustawy systemowej, w przypadku wydania przez Zakład decyzji ustalającej obowiązek podlegania

ubezpieceniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia, bieg terminu przedawnienia ulega zawieszeniu od dnia wszczęcia postępowania, co następuje z momentem wydania decyzji w tym przedmiocie, zaś prawomocność decyzji decyduje wyłącznie o zakończeniu stanu zawieszenia.

Sąd Okręgowy rozważył również w niniejszej sprawie możliwość zastosowania do wskazanych decyzji zawieszenia biegu przedawnienia z art. 24 ust. 5b ustawy i uznał, że również w oparciu o ten przepis brak jest możliwości przyjęcia zawieszenia przedawnienia w sposób jaki chciałby tego organ rentowy, czyli od dnia 6 kwietnia 2007 roku tj. od dnia rozpoczęcia kontroli u skarżącego. Bowiem ani wszczęcie kontroli, ani doręczenie zawiadomienia o wszczęciu takiej kontroli (czego ZUS nie udowodnił, na co wskazywał Sąd we wcześniejszych rozważaniach) nie jest pierwszej czynnością zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony.

Sąd Okręgowy w pełni podziela stanowisko Sądu Apelacyjnego w Katowicach w tym zakresie, zawarte w wyroku z dnia 19 października 2018 r. (III AUa 696/18), gdzie rozważania następują w kontekście upomnienia. Jak wskazał Sąd Apelacyjny zgodnie z art. 15 § 1 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r., poz. 1201 z późn. zm.), egzekucja administracyjna może być wszczęta, jeżeli wierzyciel po upływie terminu do wykonania przez zobowiązanego obowiązku, przesłał mu pisemne upomnienie, zawierające wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania administracyjnego, chyba że przepisy szczególne inaczej stanowią. Postępowanie egzekucyjne może być wszczęte dopiero po upływie 7 dni od dnia doręczenia tego upomnienia. Celem tego unormowania jest dążenie do dobrowolnego wykonania już istniejącego obowiązku poprzez uświadomienie zobowiązanemu następstw jego niezrealizowania. Omawiana instytucja stanowi w istocie kontynuację wyrażonego w postępowaniu typu administracyjnego założenia, że nakłonienie zobowiązanego do wykonania ciążącego na nim obowiązku spowoduje realizację obowiązku przy możliwie najmniejszych uciążliwościach dla zobowiązanego. Upomnienie nie przypomina o obowiązku, ale powinności jego wykonania.

Przy czym upomnienie zobowiązanego przez wierzyciela nie jest czynnością dokonywaną w postępowaniu egzekucyjnym (patrz uzasadnienie wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w G. z dnia 18 lipca 2018 r., (...) SA/Go 255/18). Ze stwierdzenia zawartego w art. 15 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym, iż pisemne upomnienie wierzyciela skierowane do zobowiązanego zawiera wezwanie do wykonania obowiązku z zagrożeniem skierowania sprawy na drogę postępowania egzekucyjnego, wynika wprost, że upomnienie jest czynnością wierzyciela poprzedzającą wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Upomnienie ma walor czysto informacyjny, przypomina bowiem zobowiązanemu o konieczności wykonania nałożonego na niego obowiązku oraz wskazuje na konsekwencje niewykonania obowiązku - wszczęcie egzekucji administracyjnej (Komentarz do art. 15 ustawy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, autor Piotr Marek Przybysz, System Informacji Prawniczej Lex).

W oparciu o powyższe Sąd Apelacyjny uznał, iż „upomnienie nie może być uznane za pierwszą czynność egzekucyjną zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, o której dłużnik został zawiadomiony, a o której to czynności mowa w art. 24 ust. 5b ustawy systemowej zawieszającej bieg terminu przedawnienia. Jest to czynność poprzedzająca czynność, o której mowa w powołanym artykule. Upomnienie należy zakwalifikować do kategorii działań faktycznych o charakterze materialno-technicznym. Nie stanowi ono sensu stricto czynności w postępowaniu egzekucyjnym, a tym bardziej nie jest środkiem egzekucyjnym. Po pierwsze jest to czynność wykonywana przez wierzyciela, a nie przez organ egzekucyjny, a po drugie cel upomnienia różni się od celu postępowania egzekucyjnego, które zmierza już bezpośrednio do przymusowego wyegzekwowania świadczenia, nie zaś do skłonienia zobowiązanego do dobrowolnego wykonania obowiązku.” Tym samym, zdaniem Sądu, upomnienie nie zawiesza biegu terminu przedawnienia.

Jak dalej wskazał w swoim uzasadnieniu Sąd Apelacyjny w Katowicach, przez pierwszą czynność zmierzającą do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której mowa w art. 24 ust. 5b ustawy systemowej, należy rozumieć czynność bezpośrednio związaną z postępowaniem egzekucyjnym, jaką może być np. wystawienie tytułów wykonawczych, zajęcie wynagrodzenia, czyli czynności sensu stricte egzekucyjne. **Sąd Apelacyjny podkreślił, że takiego charakteru nie ma również pismo organu rentowego z dnia 19 listopada 2015 r.,**

stanowiące zawiadomienie ubezpieczonego o wszczęciu postępowania w sprawie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt niniejszej sprawy Sąd Okręgowy, na potrzeby szczegółowych wyliczeń okresów zawieszenia biegu przedawnienia, których dokona poniżej przyjął odnośnie powołanych decyzji, iż powodują one zawieszenie biegu przedawnienia, ale nie jak chciał tego ZUS od dnia wszczęcia kontroli, czyli od 6 kwietnia 2007 roku, aż do dat uprawomocnienia się każdej z nich, ale od daty ich wydania do daty uprawomocnienia. Czyli:

- decyzja z dnia 26 czerwca 2008 roku o podleganiu przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), uprawomocniona 12 sierpnia 2008 r. powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia na okres **48 dni**,

- decyzja z dnia 20 lipca 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne VII 2001 do II 2002; zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006), uprawomocniona 28 sierpnia 2007r. (i nie pokrywająca się terminami z pozostałymi) powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia na okres **40 dni**,

- decyzja z dnia 26 sierpnia 2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, uprawomocniona 30 września 2008r. (i nie pokrywająca się terminami z pozostałymi) powoduje zawieszenie biegu terminu przedawnienia na okres **36 dni**.

Tytuły wykonawcze i postępowanie egzekucyjne

W toku niniejszego postępowania organ rentowy przedstawił również szereg tytułów wykonawczych wszczynających postępowanie egzekucyjne. Nie może budzić wątpliwości, iż w oparciu o treść art. 24 ust. 5b tytuły te powodowały zawieszenie biegu terminu przedawnienia aż do dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego toczącego się w wyniku ich wydania.

W tym zakresie początkowo zarzuty podnosił pełnomocnik wnioskodawcy wskazując, że zostały one doręczone na adres skarżącego, pod którym on już nie mieszkał, a jedynie był zameldowany. Pełnomocnik wnioskodawcy zmienił swoje stanowisko po wyjaśnieniach złożonych przez odwołującego na rozprawie w dniu 21 stycznia 2020 roku, kiedy to J. B. podał, iż tytuły te „zostały odebrane przez moich rodziców, ja nimi dysponowałem, złożyłem środki zaskarżenia przez mojego pełnomocnika” (k 79). W toku dalszego postępowania, na rozprawie poprzedzającej wydanie wyroku pełnomocnik odwołującego ponownie zmienił stanowisko. A zatem należy się do powyższej kwestii odnieść.

W pierwszej kolejności należy zauważyć, iż bezspornym jest w sprawie, że powód nie informował ZUS o zmianie adresu, co sam przyznał na ostatniej rozprawie. Adres w C., na który były doręczane wszelkie decyzje, tytuły wykonawcze, korespondencja z ZUS, był przekazany organowi rentowemu już przy rozpoczęciu działalności gospodarczej, gdyż w tym domu mieściła się również siedziba działalności skarżącego. Zgłaszając wniosek o abolicję zarówno w 2012 r., jak i w 2014 r. (czyli kilka lat po zakończeniu prowadzenia działalności gospodarczej), odwołujący na wniosku wskazywał adres w K., zaznaczając jednak jako adres do korespondencji adres w C.. Co istotne pierwszy wniosek o umorzenie składek na podstawie ustawy abolicyjnej odwołujący złożył 25 stycznia 2012 roku, podczas gdy otrzymał tytuły wykonawcze obejmujące sporne należności 14 grudnia 2011. Takie następstwo czasowe wynika również ze składanych przez pełnomocnika wnioskodawcy zarzutów do postępowania egzekucyjnego i wniosków o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego od 2017 roku. I tak co do tytułów wykonawczych wydanych w 2017 roku, które zostały doręczone na adres w C. w dniu 20 lutego 2017 roku, pełnomocnik odwołującego w dniu 27 lutego 2017 roku złożył zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji z tych tytułów, a w dniu 31 maja 2017 roku złożył wniosek o umorzenie tego postępowania egzekucyjnego. A zatem trudno uznać, że wskazana korespondencja do odwołującego się nie docierała.

Poza tym, jak wynika z informacji ZUS (k99v-100), do organu rentowego zarówno skarżący, jak i jego pracodawcy, u których był zatrudniony w późniejszych okresach, w tym również (...) spółka z o.o., gdzie pracował w latach 2012-2018,

jak i aktualny od 2018 roku pracodawca, wskazywali organowi rentowemu jako adres J. B. - (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7

Korespondencję pod wskazanym adresem w C. odbierali co do zasady rodzice odwołującego. Na zwrotkach widnieją podpisy zarówno ojca, jak i matki.

Stosownie do treści art. 41 § 1 kpa w toku postępowania strony oraz ich przedstawiciele i pełnomocnicy mają obowiązek zawiadomić organ administracji publicznej o każdej zmianie swojego adresu, w tym adresu elektronicznego. Na mocy § 2 w razie zaniedbania obowiązku określonego w § 1 doręczenie pisma pod dotychczasowym adresem ma skutek prawny.

A zatem już tylko z treści powołanego przepisu należy uznać, że doręczenia dokonywane na adres w C. były jak najbardziej prawidłowe.

Zgodnie z dyspozycją art. 42 § 1 kpa pisma doręcza się osobom fizycznym w ich mieszkaniu lub miejscu pracy. § 2 wskazuje, że pisma mogą być doręczane również w lokalu organu administracji publicznej, jeżeli przepisy szczególne nie stanowią inaczej, zaś § 3 stanowi, że w razie niemożności doręczenia pisma w sposób określony w § 1 i 2, a także w razie koniecznej potrzeby, pisma doręcza się w każdym miejscu, gdzie się adresata zastanie.

Z kolei na mocy art. 43 w przypadku nieobecności adresata pismo doręcza się, za pokwitowaniem, dorosłemu domownikowi, sąsiadowi lub dozorczy domu, jeżeli osoby te podjęły się oddania pisma adresatowi. O doręczeniu pisma sąsiadowi lub dozorczy zawiadamia się adresata, umieszczając zawiadomienie w oddawczej skrzynce pocztowej lub, gdy to nie jest możliwe, w drzwiach mieszkania.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy należy dojść do przekonania, że spełnione zostały przesłanki powołanych przepisów. Wnioskodawca nie powiadomił organu rentowego o zmianie miejsca zamieszkania pomimo, że był do tego zobowiązany i wiedział, że toczą się w związku z jego zaległościami składkowymi, liczne postępowania. Nadto rodzice byli domownikami pod wskazanym adresem, a J. B. nie udowodnił, że rodzice nie mieli zamiaru oddawać mu przesyłek. Co więcej, podane wyżej okoliczności potwierdzają, że nie tylko rodzice przekazywali skarżącemu przesyłki, ale robili to bardzo sprawnie. Tym samym zarzuty pełnomocnika skarżącego w tym zakresie należało uznać za niezasadne.

Powyższe znajduje również potwierdzenie w orzecznictwo m.in. w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 grudnia 2019 r. (II OSK (...)), gdzie wskazano, że możliwe jest doręczenie odpisu tytułu wykonawczego w trybie doręczenia zastępczego określonego w art. 43 k.p.a., tj. do rąk dorosłego domownika, o ile doręczenie następuje z zachowaniem warunków przewidzianych w tym przepisie (nieobecność adresata, przyjęcie pisma osobiście za pokwitowaniem przez dorosłego domownika, zobowiązanie się tej osoby do oddania pisma adresatowi).

Przechodząc do samych tytułów wykonawczych Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zawieszenie przedawnienia w związku z tytułami wykonawczymi wystawionymi w 2011 roku

Jak wskazano w stanie faktycznym w dniu 9 grudnia 2011 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2001 r. do stycznia 2002 r.
2. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego do kwietnia 2002 r. i kwiecień 2006r.
3. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od maja 2006 r. do czerwca 2006 r.

4. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do grudnia 2001 r.
5. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2002 r. do kwietnia 2002 r.
6. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2002 r. do sierpnia 2002 r.
7. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2002 r. do grudnia 2002 r.
8. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2003 r. do kwietnia 2003 r.
9. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2003 r. do sierpnia 2003 r.
10. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2003 r. do grudnia 2003 r.
11. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2004 r. do kwietnia 2004 r.
12. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2004 r. do sierpnia 2004 r.
13. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2004 r. do grudnia 2004 r.
14. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2005 r. do marca 2005 r.
15. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na FP i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.

Tytuły te wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 14 grudnia 2011r. przez ojca J. B.. Postępowanie egzekucyjne prowadzone co do należności stwierdzonych ww. tytułami wykonawczymi umorzono postanowieniem Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi-Widzewa w Łodzi z dnia 30 czerwca 2015 r. Przyczyną umorzenia było stwierdzenie bezskuteczności egzekucji.

A zatem bezspornie wymienione tytuły wykonawcze spowodowały zawieszenie biegu przedawnienia od dnia ich doręczenie tj. od dnia 14 grudnia 2011 roku do dnia 30 czerwca 2015 roku tj. do dnia umorzenia postępowania egzekucyjnego. **Czyli zawieszenie biegu przedawnienia nastąpiło na okres 3 lat 199 dni**

W podobnym okresie nastąpiło również zawieszenie biegu terminu przedawnienia z uwagi na toczące się postępowania abolicyjne, co jest między stronami bezsporne.

Postępowania abolicyjne

W dniu 25 stycznia 2012 r. J. B. wystąpił z wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2000 roku do lipca 2006 roku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność. Decyzją z dnia 18 kwietnia 2013 r. Zakład

Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił, iż według stanu na dzień 28 stycznia 2013 r., umorzeniu podlegają należności wnioskodawcy z tytułu składek:

- a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.
- b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.
- c) Fundusz Pracy - za okres od II 2002 r. do IV 2002 r.

Decyzją z dnia 27 listopada 2014 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił umorzenia należności z tytułu wskazanych wyżej składek. Decyzja została doręczona ojcu wnioskodawcy w dniu 4 grudnia 2014 roku.

W dniu 20 października 2014 r. J. B. wystąpił z kolejnym wnioskiem o umorzenie nieopłaconych należności na ubezpieczenia emerytalne, rentowe, wypadkowe, ubezpieczenia zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2000 roku do lipca 2006 roku, na podstawie przepisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność.

Decyzją z dnia 5 lutego 2015 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. określił, iż według stanu na dzień 20 października 2014 r., umorzeniu podlegają należności wnioskodawcy z tytułu składek:

- a) na ubezpieczenia społeczne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.
- b) ubezpieczenie zdrowotne - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.
- c) Fundusz Pracy - za okres od XI 2001 r. do IV 2002 r.

Decyzją z dnia 10 maja 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. odmówił umorzenia wskazanych wyżej należności z tytułu składek. Decyzja została doręczona osobiście wnioskodawcy w dniu 16 maja 2016 roku na adres w C..

Zgodnie z art. 1 ust. 15 ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551), bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12, ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13.

Poza sporem jest, że wnioskodawca korzystając z zapisów ustawy z dnia 9 listopada 2012 r. ustawy o umorzeniu należności powstałych z tytułu nieopłaconych składek przez osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą (Dz. U. z 2012 r. poz. 1551) zwrócił się o umorzenie należności nie precyzując tytułów zaległości ani ich wysokości. Nie ma to znaczenia dla rozstrzygnięcia jego wniosku i nie wpływało w żaden sposób na kwestię zawieszenia biegu przedawnienia.

Zakres umorzenia wskazany jest w art. 1 ust. 1 cytowanej ustawy. Mianowicie, że na wniosek osoby podlegającej w okresie od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym oraz wypadkowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności w rozumieniu art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.):

- 1) która przed dniem 1 września 2012 r. zakończyła prowadzenie pozarolniczej działalności i nie prowadzi jej w dniu wydania decyzji, o której mowa w ust. 8,
- 2) innej niż wymieniona w pkt 1 - umarza się nieopłacone składki na te ubezpieczenia za okres od dnia 1 stycznia 1999 r. do dnia 28 lutego 2009 r. oraz należne od nich odsetki za zwłokę, opłaty prolongacyjne, koszty upomnienia, opłaty dodatkowe, a także koszty egzekucyjne naliczone przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego.

Według ust. 6 i 7 art. 1 ustawy umorzenie należności, o których mowa w ust. 1, skutkuje umorzeniem nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne i na Fundusz Pracy za ten sam okres oraz należnych od nich, za ten sam okres, odsetek za zwłokę, opłat prolongacyjnych, kosztów upomnienia, opłat dodatkowych, a także kosztów egzekucyjnych naliczonych przez dyrektora oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, naczelnika urzędu skarbowego lub komornika sądowego. Umorzeniu podlegają również należności, o których mowa w ust. 1 i 6, które do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy zostały rozłożone na raty i nie zostały opłacone do dnia złożenia wniosku o umorzenie. Należności te podlegają wyłączeniu z umowy o rozłożeniu należności z tytułu składek na raty. Warunek, o którym mowa w ust. 10, uważa się za spełniony po opłaceniu pozostałych należności objętych umową.

W konsekwencji stosownie do ust. 8 art. 1 ustawy Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzję określającą warunki umorzenia, w której ustala także kwoty należności, o których mowa w ust. 1 i 6, z wyłączeniem kosztów egzekucyjnych. Spełnienie warunków zawartych w pierwszej decyzji powoduje, że według ust. 13 art. 1 ustawy ZUS wydaje kolejną decyzję o umorzeniu należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - po spełnieniu warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12, lub odmowie umorzenia należności, o których mowa w ust. 1 i 6 - w przypadku niespełnienia warunku, o którym mowa w ust. 10, z uwzględnieniem ust. 7, 11 i 12.

Ustęp 15 art. 1 ustawy, jak wskazano powyżej, wprost reguluje kwestie związane z przedawnieniem należności i nie pozostawia w tym zakresie wątpliwości interpretacyjnych. Bieg terminu przedawnienia należności, o których mowa w ust. 1, 6, 10 i 12 (a zatem również tych, które umorzeniu nie podlegają), ulega zawieszeniu na okres od dnia złożenia wniosku o umorzenie do dnia uprawomocnienia się decyzji, o której mowa w ust. 13.

Zatem to, że wnioskodawca we wniosku o umorzenie należności związanych z prowadzoną przez niego działalnością gospodarczą nie sprecyzował zaległości i ich tytułów, nie miało wpływu na zastosowanie instytucji zawieszenia biegu terminu przedawnienia. Rozstrzygając wniosek organ ubezpieczeniowy był samodzielnie zobowiązany do ustalenia tytułów i wysokości należności podlegających obligatoryjnie umorzeniu, ustalenia warunków ich umorzenia i sprawdzenia czy warunki te zostały spełnione. Aktywność wnioskodawcy w postaci wskazania należności jakich domagał się umorzenia czy zaniechanie w tym zakresie nie było kluczowe. Od dnia złożenia wniosku o umorzenie, bez względu na jego treść do dnia uprawomocnienia się decyzji zgodnej z treścią ust. 13 art. 1 ustawy, bieg terminu przedawnienia uległ zawieszeniu.

Postępowanie abolicyjne jest bowiem postępowaniem całościowym. Wnioskodawca złożył wniosek o umorzenie składek w tym trybie wskazując cały okres od 2000 do 2006 roku, a zatem oczekiwał całościowego rozliczenia składek i wskazania mu ewentualnej możliwości umorzenia tych z nich, które takiemu umorzeniu podlegają. Organ rentowy wydając wymienione decyzje w uzasadnieniu wskazał jasno, które z zaległych składek nadają się do umorzenia, a które takiemu umorzeniu nie podlegają i dlaczego.

Reasumując:

Postępowanie abolicyjne od 28.01.2013r. do 06.01.2015r. spowodowało zawieszenie biegu terminu przedawnienia na 1 rok 342 dni. Jednakże z uwagi na to, że postępowanie to nakłada się na okres postępowania egzekucyjnego od 14.12.2011r.- 30.06.2015r. (3 lata 199 dni), zaś zawieszanie przedawnienia nie może być liczone podwójnie za ten sam okres, wymieniony czas postępowania abolicyjnego nie będzie brany pod uwagę przy dalszych, szczegółowych wyliczeniach.

Z kolei drugie postępowanie abolicyjne od 21.10.2014r. do 16.06.2016r. częściowo nakłada się na okres postępowania egzekucyjnego od 14.12.2011r. do 30.06.2015r. tj. w okresie od 21.10.2014 do 30.06.2015 – 253 dni

Tym samym uwzględniając fakt, że wskazane postępowania abolicyjne w całości bądź częściowo pokrywają się z postępowaniem egzekucyjnym Sąd uznał, że do zawieszenia biegu przedawnienia należy uwzględnić:

- całe postępowanie egzekucyjne od 14.12.2011r.- 30.06.2015r. /3 lata 199 dni/

- oraz część drugiego postępowania abolicyjnego od dnia 1.07.2015 roku (dzień po zakończeniu postępowania egzekucyjnego) do 16.06.2016r. (zakończenia postępowania abolicyjnego) tj. 351 dni

Łącznie zatem nastąpi zawieszenie biegu terminu przedawnienia od dnia wszczęcia postępowania egzekucyjnego w dniu 14.12.2011 r. do dnia zakończenia drugiego postępowania abolicyjnego w dniu 16.06.2016 r. , czyli o kolejne 1645 dni tj. 4 lata i 185 dni.

Zarzut pełnomocnika powoda, wskazujący na to, że nie jest możliwym zawieszenie biegu terminu przedawnienia zarówno w zakresie terminu 10 letniego, jak i w zakresie terminu 5 letniego na podstawie tych samych okoliczności, nie może się ostać. Mamy bowiem tutaj do czynienia z przedawnieniem szeroko pojętym, a jedynie długość okresu przedawnienia oraz daty, od których ono biegnie są odmiennie uregulowane w zmieniających się przepisach. Poza tym decydujące znaczenie ma, który z okresów przedawnienia jest dla odwołującego się względniejszy, czyli przy zastosowaniu którego z nich nastąpi szybciej przedawnienie spornych składek. A zatem nie stosujemy do poszczególnych zaległości dwóch terminów przedawnienia, tylko jeden wybrany. Natomiast, żeby stwierdzić, który z nich jest względniejszy dla skarżącego koniecznym jest dokonanie szczegółowych przeliczeń, przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w tym również przy uwzględnieniu wszystkich okresów zawieszenia przedawnienia. Stanowisko jakoby do przedawnienia 5-letniego liczonego od dnia 1 stycznia 2012 roku nie powinny mieć zastosowania żadne zawieszenia biegu przedawnienia, bo zastosowano je już do 10 letniego okresu, nie może się ostać. Tym samym, jeżeli okoliczność zawieszenia biegu przedawnienia w związku z toczącymi się postępowaniami abolicyjnymi zaistniała zarówno w czasie biegu terminu 10-letniego, jak i biegu terminu 5 –letniego, to niewątpliwie koniecznym jest uwzględnienie tych okoliczności przy badaniu, który z terminów jest dla wnioskodawcy jest korzystniejszy.

Pełnomocnik powoda podnosił również, że nie powinno się stosować zawieszenia biegu terminu przedawnienia w oparciu o tytuły egzekucyjne z 14 grudnia 2011 roku do przedawnienia 5-letniego liczonego od 1 stycznia 2012 roku, gdyż zawieszenie nastąpiło w 2011 roku i nie może być stosowane do przedawnienia, które zaczyna biec od 1 stycznia 2012 roku. Z takim stanowiskiem również nie sposób się zgodzić.

W myśl art. 24 ust. 5b u.s.u.s., bieg terminu przedawnienia zostaje zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności, zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony, do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Przy czym treść art. 24 ust. 5b u.s.u.s. pozostaje niezmieniona od dnia 1 lipca 2004 r.

Z powyższego wynika, że należności z tytułu składek nie "wygasają automatycznie". Zawieszenie biegu terminu przedawnienia oznacza, że z chwilą wystąpienia przesłanki je powodującej termin nie biegnie, a zaczyna biec w dalszym ciągu dopiero po ustaniu przyczyny zawieszenia, wskazanej w danym przepisie. Wygaśnięcie w sposób "automatyczny", może mieć miejsce tylko wówczas, gdy przed upływem terminu przedawnienia nie nastąpiła żadna przyczyna zawieszenia jego biegu. W orzecnictwie sądów administracyjnych i powszechnych wskazuje się, że za czynności zmierzające do wyegzekwowania należności z tytułu składek uznaje się takie czynności, z których treści lub uzasadnienia wynika bezpośrednio, że zmierzają one do ściągnięcia należności. Nie ulega wątpliwości, że czynnością taką może być doręczenie odpisu tytułu wykonawczego. Podjęcie tych czynności wiąże się bowiem z wszczęciem i prowadzeniem postępowania egzekucyjnego, a zatem służy wyegzekwowaniu należnych składek (zob. wyroki: z dnia 19 września 2018 r., I SA/Lu 396/18 i z dnia 12 lipca 2017 r., sygn. akt I SA/Gd 737/17, z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. akt I SA/Lu 676/19).

Mając na uwadze powyższe regulacje i rozważania należy uznać, że bieg terminu przedawnienia został zawieszony od dnia podjęcia pierwszej czynności zmierzającej do wyegzekwowania należności z tytułu składek, o której dłużnik został zawiadomiony (w niniejszym przypadku było to doręczenie tytułów wykonawczych w dniu 14 grudnia 2011 r.), do dnia zakończenia postępowania egzekucyjnego. Na skutek wszczęcia postępowania egzekucyjnego nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia poszczególnych składek. Tym samym zawieszenie biegu terminu przedawnienia nastąpiło z dniem 14 grudnia 2011 r. i trwało nadal, z uwagi na toczące się postępowanie egzekucyjne, również od dnia 1 stycznia 2012 roku. Jest to stan zastany, a zawieszenie biegu terminu przedawnienia wszystkich składek trwa nadal,

w związku z niezakończonym postępowaniem egzekucyjnym (podobnie Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w O. z dnia 28 maja 2020 r. I SA/O. 278/20)

Zawieszenie przedawnienia w związku z tytułami wykonawczymi wystawionymi w 2017 roku

W dniu 10 lutego 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B.:

1. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od listopada 2001 r. do stycznia 2002 r.
2. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od lutego do kwietnia 2002 r. i kwiecień 2006r.
3. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia społeczne za okres od maja 2006 r. do czerwca 2006 r.
4. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2002 r. do sierpnia 2002 r.
5. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2002 r. do grudnia 2002 r.
6. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2003 r. do kwietnia 2003 r.
7. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2003 r. do sierpnia 2003 r.
8. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2003 r. do grudnia 2003 r.
9. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2004 r. do kwietnia 2004 r.
10. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od maja 2004 r. do sierpnia 2004 r.
11. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od września 2004 r. do grudnia 2004 r.
12. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od stycznia 2005 r. do marca 2005 r.
13. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na FP i FGŚP za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.

Wskazane tytuły wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 20 lutego 2017r. przez matkę J. B., A. B..

W dniu 3 marca 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r. Ten tytuł wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 17 marca 2017r. przez matkę J. B., A. B..

Z kolei w dniu 8 maja 2017 r. Dyrektor Oddziału ZUS w L. wydał przeciwko J. B. tytuł wykonawczy nr (...) dot. należności tytułem składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do lutego 2002 r. Tytuł wysłano do J. B. na adres: (...)-(...) C.; u.Grottgera 4/7. Przesyłka została podjęta w dniu 15 maja 2017r. przez matkę J. B., A. B..

Powyższego zdaje się nie zauważać organ rentowy, który składając zestawienia składek ze wskazaniem okresów zawieszenia biegu przedawnienia przyjmuje za każdym razem, że również w zakresie składek określonych tytułami z dnia 3 marca 2017 roku i z dnia 8 maja 2017 roku, zawieszenie biegu przedawnienia następuje z dniem 20 lutego 2017 roku, czyli jak w przypadku tytułów wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku.

Należy zatem z całą mocą podkreślić, że w stosunku do należności tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r., wskazanych w tytule z 3 marca 2017 roku, zawieszają one swój bieg terminu przedawnienia dopiero w dniu 17 marca 2017r. tj. po ich doręczeniu, a nie w dniu 20 lutego 2017 roku jak przyjmuje ZUS.

Podobnie należności z tytułu składek na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do lutego 2002 r., wskazane w tytule z dnia 8 maja 2017 r. zawieszają swój bieg przedawnienia z dniem 15 maja 2017r. tj. po ich doręczeniu, a nie w dniu 20 lutego 2017 roku jak przyjmuje ZUS.

Kolejnym elementem dotyczącym wskazanych wyżej tytułów, którego nie chce zauważyć ZUS jest fakt, że **w stosunku do większości z nich postępowanie egzekucyjne zostało umorzone.**

I tak w dniu 31 maja 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Dyrektora Oddziału ZUS w L. na podstawie wszystkich tytułów wykonawczych wystawionych w dniu 10 lutego 2017 roku tj. od numeru (...) do numeru (...) oraz uchylenie dokonanych w toku postępowania czynności egzekucyjnych. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia dochodzonych składek.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. odmówił umorzenia prowadzonego w oparciu o wskazane tytuły postępowania egzekucyjnego. W dniu 3 lipca 2017 roku na postanowienie z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektora Oddziału ZUS w L. pełnomocnik wnioskodawcy złożył zażalenie. Postanowieniem z dnia 30 października 2017 roku Dyrektor I. Administracji Skarbowej uchylił zaskarżone postanowienie w całości i przekazał sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi I instancji.

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. umorzył postępowanie egzekucyjne prowadzone przeciwko J. B. na podstawie tytułów wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku od numeru (...) do numeru (...). W uzasadnieniu organ rentowy powołał się na art. 59 § 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podnosząc, iż postępowanie umarza się na żądanie wierzyciela.

Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 13 kwietnia 2018 roku, który go nie skarżył.

Postanowieniem z dnia 13 kwietnia 2018 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. umorzył jako bezprzedmiotowe postępowanie z wniosku J. B. o umorzenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przeciwko J. B. na podstawie wszystkich tytułów wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku od numeru (...) do numeru (...). W uzasadnieniu organ rentowy wskazał, że Dyrektor ZUS postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku na wniosek wierzyciela umorzył już postępowanie egzekucyjne w tym zakresie, dlatego uznano, że postępowanie w zakresie złożonego przez pełnomocnika wnioskodawcy pisma stało się bezprzedmiotowe. Dyrektor powołał się na art. 59 § 3 i § 1 pkt 9 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 roku o postępowaniu egzekucyjnym w administracji podnosząc, iż postępowanie umarza się na wniosek wierzyciela. Postanowienie zostało doręczone pełnomocnikowi skarżącego w dniu 17 kwietnia 2018 roku, który go nie skarżył.

Zgodnie z dyspozycją art. 59 § 1 pkt 9 z dnia ustawy 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji postępowanie egzekucyjne umarza się (między innymi) na żądanie wierzyciela.

Na mocy art. 60 § 1 ustawy umorzenie postępowania egzekucyjnego z przyczyny, o której mowa w art. 59 § 1 pkt 1-8 i 10, powoduje uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych, jeżeli przepisy ustawy nie stanowią inaczej. Pozostają jednak w mocy prawa osób trzecich nabyte na skutek tych czynności.

Zgodnie z § 2 tegoż przepisu organ egzekucyjny wydaje w razie potrzeby postanowienie dotyczące uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych wskutek umorzenia postępowania egzekucyjnego.

Jak wynika wprost z powyższego organ egzekucyjny umorzył postępowanie na wniosek wierzyciela (czyli ZUS) w trybie art. 59 § 1 pkt 9 ustawy. Umorzenie postępowania egzekucyjnego na podstawie art. 59 § 1 pkt 1-8 i 10 u.p.e.a. prowadzi do uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych i przywrócenia w ten sposób stanu istniejącego przed wszczęciem egzekucji.

Natomiast skutek taki nie następuje w sytuacji umorzenia egzekucji na wniosek wierzyciela, ponieważ egzekucja w takim przypadku była wszczęta i prowadzona w sposób zgodny z prawem (wyrok NSA OZ w P. z 25.09.1997 r., I SA/Po 333/97, LEX nr 30872).

Jak wynika wprost z powyższego (a to była podstawa umorzenia postępowania) umorzenie postępowania egzekucyjnego w oparciu o przepis art. 59 § 1 pkt 9, czyli na żądanie wierzyciela, nie powoduje uchylenia dokonanych czynności egzekucyjnych, co wynika wprost z obowiązujących i powołanych przepisów prawa. Oznacza to, że wszystkie czynności podjęte od daty wydania tytułu wykonawczego do daty umorzenia postępowania pozostają w mocy. W niniejszej sprawie nie zostało również wydane odrębne postanowienie o uchyleniu czynności egzekucyjnych.

Potrzeba wydania odrębnego postanowienia dotyczącego uchylenia czynności egzekucyjnych może pojawić się w razie wątpliwości co do wystąpienia tego skutku. Postępowanie w tej sprawie jest postępowaniem odrębnym od postępowania egzekucyjnego (wyrok NSA OZ w Ł. z 14.05.1997 r., I SA/Łd 365/96, LEX nr 29815).

Uchylenie czynności egzekucyjnych wskutek umorzenia postępowania niweczy skutki wywołane przez te czynności, w szczególności powoduje upadek przerwania biegu przedawnienia (por. uchwałę NSA (7) z 28.04.2014 r., I (...) 8/13). Wynika to stąd, że uchylenie dokonanych czynności egzekucyjnych skutkuje wyeliminowaniem środków egzekucyjnych podjętych w ramach tych czynności oraz przywróceniem stanu istniejącego przed zastosowaniem środków egzekucyjnych, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w art. 60 § 1 zdanie drugie u.p.e.a.

Z uwagi na umorzenie spornego postępowania na żądanie wierzyciela, które nie powoduje uchylenia czynności egzekucyjnych oraz niewydanie odrębnego postanowienia o uchyleniu wskazanych czynności, należało uznać, że nastąpiło zawieszenie biegu terminu przedawnienia w stosunku do składek określonych w tytułach wykonawczych z dnia 10 lutego 2017 roku, od dnia 20 lutego 2017 roku (data doręczenia tytułów) do dnia 3 kwietnia 2018 roku (data umorzenia postępowania egzekucyjnego).

A zatem wbrew twierdzeniu ZUS postępowanie egzekucyjne wszczęte tytułami wykonawczymi w dniu 20 lutego 2017 roku nie zawiesiło biegu terminu przedawnienia od 20 lutego 2017 roku do nadal, a jedynie do dnia 3 kwietnia 2018 roku tj. na okres 1 roku i 44 dni.

Poza tym tytuły wykonawcze z 10 lutego 2017 roku nie dotyczyły wszystkich spornych należności.

W związku z decyzją z dnia 3 marca 2017 r., dot. należności tytułem **składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od marca 2002 r. do kwietnia 2002 r.**, doręczoną w dniu 17 marca 2017r., okres zawieszenia biegu przedawnienia jest inny.

W zakresie tej decyzji wnioskodawca nie złożył wniosku o umorzenie postępowania egzekucyjnego, nie zostało ono również umorzone z urzędu, a zatem postępowanie to nadal się toczy. Należy jedynie podkreślić, że zawieszanie biegu terminu przedawnienia mogło nastąpić dopiero od dnia 17 marca 2017 roku, a nie jak wskazuje organ rentowy od dnia 20 lutego 2017 roku.

Z kolei w związku z decyzją z dnia 8 maja 2017 r. dot. należności tytułem **składki na ubezpieczenia zdrowotne za okres od listopada 2001 r. do lutego 2002 r.**, doręczoną w dniu 15 maja 2017r. , okres zawieszenia jest również inny.

Co do tego tytułu w dniu 31 maja 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym. Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. przywrócił wnioskodawcy termin do wniesienia zarzutów w postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym przez Dyrektora Oddziału ZUS w L. na podstawie tytułu wykonawczego wystawionego w dniu 8 maja 2017 roku pod numerem (...).

W dniu 2 czerwca 2017 roku pełnomocnik wnioskodawcy złożył zarzuty w sprawie prowadzenia egzekucji administracyjnej w oparciu o tytuł wykonawczy wystawiony w dniu 8 maja 2017 roku. Podniósł przede wszystkim zarzut przedawnienia dochodzonych składek, jak również zarzut prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ.

Postanowieniem z dnia 19 czerwca 2017 roku Dyrektor Oddziału ZUS w L. oddalił wniesione zarzuty , jako nie zasługujące na uwzględnienie. Na powyższe postanowienie pełnomocnik wnioskodawcy złożył zażalenie.

Postanowieniem z dnia 5 października 2017 roku Dyrektor I. Administracji Skarbowej we W. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie w części nieuznania zarzutu przedawnienia i uchylił zaskarżone postanowienie w części nieuznania zarzutu prowadzenia egzekucji przez niewłaściwy organ egzekucyjny, uznał ten zarzut za zasadny i umorzył w całości prowadzone postępowanie egzekucyjne.

Od powyższego postanowienia pełnomocnik wnioskodawcy w dniu 13 listopada 2017 roku złożył skargę do WSA we Wrocławiu.

Wyrokiem z dnia 15 lutego 2018 roku Wojewódzki Sąd Administracyjny we W. uchylił zaskarżone postanowienie i poprzedzające je postanowienie Dyrektora Oddziału ZUS w L. z dnia 19 czerwca 2017 roku. Do dnia zamknięcia rozprawy organ rentowy nie wydał żadnych nowych orzeczeń w tym zakresie. Według oświadczenia pełnomocnika skarżącego organ II instancji wniósł kasację na powołane orzeczenie WSA we Wrocławiu.

Jak wynika z powyższego w zakresie składek wskazanych w decyzji z dnia 8 maja 2017 roku postępowanie nadal pozostaje w toku. Nie ma żadnej decyzji, która umarzałaby postępowanie egzekucyjne, nie uchylono czynności egzekucyjnych podjętych w tym zakresie, zaś WSA wyrokiem z dnia 15 lutego 2018 roku uchylił decyzje wszystkich instancji. A zatem na datę wydania decyzji i na dzień zamknięcia rozprawy postępowanie egzekucyjne nadal było w toku.

W związku z powyższym trzeba podkreślić, że zawieszanie biegu terminu przedawnienia w stosunku do składek z wymienionej decyzji mogło nastąpić od dnia 15 maja 2017 roku, a nie jak wskazuje organ rentowy od dnia 20 lutego 2017 roku i trwa nadal.

Po dokonaniu szczegółowej analizy twierdzeń stron w kontekście obowiązujących przepisów Sąd Okręgowy uznał, że część zaległości składkowych wnioskodawcy uległa przedawnieniu.

Szczegółowa analiza poszczególnych zaległości składkowych:

SKŁADKA FUS ZA I 2002 – przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawiesznień) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 16.02.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Jednak w tym czasie były wydawane decyzje, które zawieszały bieg terminu przedawnienia. Zgodnie z przepisami przejściowymi art. 24 ust. 5f (mówiący o zawieszeniu od momentu wszczęcia postępowania do czasu uprawomocnienia

się decyzji ustalającej obowiązek podlegania ubezpieczeniom społecznym, podstawę wymiaru składek lub obowiązek opłacania składek na te ubezpieczenia) przepis ten stosuje się również do wcześniejszych decyzji ZUS (art. 5 ust. 2 ustawy zmieniającej)

Jednocześnie zgodnie z orzecznictwem zawieszenie liczymy nie od daty kontroli, jak chciałby organ rentowy, a od daty wydania decyzji do jej uprawomocnienia się – patrz orzecznictwo powyżej.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy trzy okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 26 VI 2008 roku o podleganiu przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), która uprawomocniła 12.08.2008 tj. **48 dni**,

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 i nie pokrywa się z terminem zawieszenia wynikającym z powyższej decyzji tj. **40 dni**

- z dnia 26.08.2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, gdzie skarżący nie zadeklarował składek za tego pracownika na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, FP i FGŚP – uprawomocniona 30.09.2008 i nie pokrywa się z terminami zawieszenia wynikającymi z powyższych decyzji tj. **36 dni**

Czyli łącznie 48+40+36 = 124 dni

2. Drugie zawieszenie

Dotyczy w pierwszej kolejności postępowania egzekucyjnego, w którym doręczenie tytułów egzekucyjnych nastąpiło w dniu 14.12.2011r., zaś umorzenie postępowania egzekucyjnego miało miejsce 30.06.2015 r. tj. **3 lata 199 dni**.

Poza tym toczyły się również dwa postępowania abolicyjne:

- pierwsze z nich od 28.01.2013r. do 06.01.2015r. /1 rok 342 dni/ całkowicie nakłada się na okres postępowania egzekucyjnego od 14.12.2011r. - 30.06.2015r. /3 lata 199 dni/ - za zatem Sąd nie wziął go pod uwagę,

- drugie od 21.10.2014r. do 16.06.2016r. częściowo nakłada się na okres postępowania egzekucyjnego od 14.12.2011r.- 30.06.2015r. tj. w okresie 21.10.2014 do 30.06.2015, a zatem Sąd wziął pod uwagę jedynie okres, który się nie nakłada, czyli od 1.07.2015 do 16.06.2016 tj. **351 dni**

Reasumując 3 lata 199 dni z postępowania egzekucyjnego plus 351 dni (od zakończenia postępowania egzekucyjnego 1 VII 2015 do 16 VI 2016 tj. zakończenia postępowania abolicyjnego). **Czyli kolejne zawieszenie o 1645 dni tj. 4 lata i 185 dni**

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 309 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszonych to 16 II 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszonych **nowy termin przedawnienia to 21 XII 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych w dniu 20 lutego 2017 roku nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUS ZA II 2002 - przedawnione

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszzeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 16.03.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za I 2002 r. należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych. Jednakże w tym wypadku wchodzi w grę tylko dwie decyzje, a nie trzy, gdyż decyzja z dnia 26.08.2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, nie dotyczyła już lutego 2002 r.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 26 VI 2008 roku o podleganiu przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), która uprawomocniła 12.08.2008 tj. **48 dni**,

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 i nie pokrywa się z terminem zawieszenia wynikającym z powyższej decyzji tj. **40 dni**

Czyli łącznie 48+40 = 88 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za I 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 273 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawiesznień to 16 III 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawiesznień **nowy termin przedawnienia to 13 XII 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych w dniu 20 lutego 2017 roku nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUS ZA III 2002 - przedawnione

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszzeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.04.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za II 2002 r. należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych. W tym wypadku wchodzi w grę jedynie jedna decyzja, a nie trzy, gdyż decyzja z dnia 26.08.2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, nie dotyczyła już III 2002 r., podobnie jak decyzja z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek, która na ubezpieczenie społeczne wymierzała składki jedynie do II 2002r.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy jeden okres zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r., jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji z dnia 26 VI 2008 roku o podleganiu przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), która uprawomocniła 12.08.2008 tj. **48 dni**,

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za I 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 233 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawiesznień to 11 IV 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawiesznień **nowy termin przedawnienia to 29 XI 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych w dniu 20 lutego 2017 roku nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUS ZA IV 2002 - przedawnione

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawiesznień) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.05.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za II 2002 r. należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych. W tym wypadku wchodzi w grę tylko jedna decyzja, a nie trzy, gdyż decyzja z dnia 26.08.2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, nie dotyczyła już IV 2002 r., podobnie jak decyzja z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek, która na ubezpieczenie społeczne wymierzała składki jedynie do II 2002r.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy jeden okres zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r., jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji z dnia 26 VI 2008 roku o podleganiu przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), która uprawomocniła 12.08.2008 tj. **48 dni**,

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za I 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 233 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawiesznień to 11 V 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawiesznień **nowy termin przedawnienia to 29 XII 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych w dniu 20 lutego 2017 roku nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUS ZA IV 2006 – nie jest przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawiesznień) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 16.05.2016 r.

W przypadku tej składki nie bierzemy pod uwagę wydanych decyzji, gdyż nie dotyczą one składki z IV 2006 r.

A zatem, należy wziąć pod uwagę jedynie zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszonych to 16 V 2016 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszonych ***nowy termin przedawnienia to 16 XI 2020r.***

W dniu 20 II 2017 doręczono nowy tytuł wykonawczy numer (...), obejmujący sporną składkę, a zatem bieg termin przedawnienia uległ kolejnemu zawieszeniu (niezależnie od faktu umorzenia na wniosek wierzyciela postępowania egzekucyjnego w tym zakresie postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku).

Nadto sporną w niniejszym procesie jest decyzja z 4 czerwca 2018 r., która zawiesiła ponownie postępowanie i oczywiście nadal nie jest prawomocna.

A zatem składka na FUS za kwiecień 2006 r. niewątpliwie nie uległa przedawnieniu.

Pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy omawianym wcześniej okresie zawieszenia, z uwagi na toczące się postępowanie egzekucyjne i częściowo pokrywające się z nim postępowania abolicyjne, ale liczoną nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r., tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem również w tym wypadku nie upłynąłby termin przedawnienia omawianej składki.

SKŁADKI FUS ZA V-VI 2006 - nie są przedawnione

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składki (bez zawieszonych) przedawniłyby się po 10 latach, tj. odpowiednio 17.06.2016 r. i 18.07.2016r.

Również wskazane wyżej składki nie uległy przedawnieniu z przyczyn wskazanych powyżej odnośnie składki na FUS za kwiecień 2006r. Ich nowe terminy przedawnienia przy uwzględnieniu wymienionych wyżej okresów zawieszenia to odpowiednio 18.12.2020r. i 18.01.2021r.

Nadto w dniu 20 II 2017 doręczono nowy tytuł wykonawczy obejmujący sporne składki, a zatem bieg termin przedawnienia uległ kolejnemu zawieszeniu (niezależnie od faktu umorzenia postępowania egzekucyjnego na wniosek wierzyciela w tym zakresie postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2018 roku).

Nadto sporną w niniejszym procesie jest decyzja z 4 czerwca 2018 r., która zawiesiła ponownie postępowanie i oczywiście nadal nie jest prawomocna.

A zatem składki na FUS za maj i czerwiec 2006 r. niewątpliwie także nie uległy przedawnieniu.

Pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy omawianym wcześniej okresie zawieszenia, z uwagi na toczące się postępowanie egzekucyjne i częściowo pokrywające się z nim postępowania abolicyjne, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem również w tym wypadku nie upłynąłby termin przedawnienia omawianych składek.

SKŁADKI NA FUZ

SKŁADKA FUZ ZA II 2002 - przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawiesznień) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.03.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składek na FUS należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych. Jednakże w tym wypadku wchodzi w grę tylko dwie decyzje (w tym jedna inna), a nie trzy, gdyż decyzja z dnia 26.08.2008 roku o podleganiu ubezpieczeniom przez pracownika wnioskodawcy od IX 2001 do 15 I 2002, nie dotyczyła już lutego 2002 r., zaś decyzja z dnia 26 VI 2008 roku dotyczyła podlegania przez wnioskodawcę obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu (V 99 – VIII 2000 i II 2001- (...)), czyli również nie dotyczyła wskazanej składki.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni** – nie możemy wziąć pod uwagę, jak chce ZUS okresu pomiędzy tymi decyzjami, jako okresu zawieszającego bieg terminu przedawnienia z przyczyn wskazanych we wcześniejszych rozważaniach.

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUS za I 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawiesznień to 11 III 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawiesznień **nowy termin przedawnienia to 30 XI 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż tytuł wykonawczy dotyczący składki na FUZ za II 2002 r. był datowany na 8 maja 2017 r. i został odebrany 15 maja 2017 r., a nie jak wskazuje organ rentowy, że był datowany na 10 II 2017r., a doręczony 20.02.2017r. Nadto w tym zakresie wypowiedział się również Wojewódzki Sąd Administracyjny, który wydał wyrok (k 131) uchylający decyzje Dyrektora ZUS również o umorzeniu.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUZ ZA III 2002 - przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.04.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za II 2002 roku, należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni**

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za II 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszeń to 11 IV 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszeń **nowy termin przedawnienia to 31 XII 2016**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż tytuł wykonawczy dotyczący składki na FUZ za III 2002 został wydany w dniu 3 marca 2017 r., a odebrany 17 marca 2017, a nie jak wskazuje organ rentowy 20.02.2017r. Co znamienne postępowanie egzekucyjne w zakresie tej składki nadal się toczy, nie zostało zaskarżone przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUZ ZA IV 2002 - przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.05.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za III 2002 roku, należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni**

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za II 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszeń to 11 V 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszeń **nowy termin przedawnienia to 30 I 2017**

W związku z powyższym wszelkie czynności podejmowane po tej dacie przez organ rentowy, tak jak doręczenie tytułów wykonawczych nie może odnieść żadnego skutku, gdyż omawiana płatność była już przedawniona.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż tytuł wykonawczy dotyczący składki na FUZ za IV 2002 został wydany w dniu 3 marca 2017 r., a odebrany 17 marca 2017, a nie jak wskazuje organ rentowy 20.02.2017r. Co znamienne postępowanie egzekucyjne w zakresie tej składki nadal się toczy, nie zostało zaskarżone przez pełnomocnika wnioskodawcy.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUZ ZA V 2002 - przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.06.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za IV 2002 roku, należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni**

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za II 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszeń to 11 VI 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszeń nowy termin przedawnienia to 2 III 2017r.

3. Trzecie zawieszenie

W dniu 20 II 2017 doręczono wnioskodawcy nowy tytuł wykonawczy o numerze (...) obejmujący omawianą składkę. Jednakże w dniu 3 IV 2018 r. Dyrektor ZUS umorzył postępowanie egzekucyjne, z uwagi na cofnięcie wniosku przez wierzyciela (o czym szeroko Sąd pisał w początkowej części rozważań), czego organ rentowy nie uwzględnił w swoich wyliczeniach. A zatem w tym zakresie postępowanie egzekucyjne już się zakończyło, zaś organ rentowy nie udowodnił, aby wszczęto inne postępowanie egzekucyjne dotyczące spornej składki. Tym samym kolejne ***zawieszenie*** okresu przedawnienia nastąpiło ***na okres 1 roku i 44 dni.***

Licząc od dnia 2 III 2017 r. (do kiedy nastąpiło przesunięcie terminu przedawnienia w związku z poprzednimi zawieszeniami) ***nowy termin przedawnienia to 15 kwietnia 2018 roku***

Należy zauważyć, iż w aktach sprawy znajduje się zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia z tego tytułu wykonawczego, ale wystawione 13 II 2017r. , czyli przed doręczeniem tytułu wykonawczego wnioskodawcy. Brak jest informacji o jego przesłaniu skarżącemu, brak zwrotki świadczącej o doręczeniu. W aktach znajduje się jedynie zwrotka z datą doręczenia zawiadomienia pracodawcy (1 III 2017r.). Tyle, że po umorzeniu postępowania egzekucyjnego i tak ta egzekucja upadła. Tym samym powyższe nie mogło zawiesić biegu terminu przedawnienia.

Nadto trzeba podkreślić, iż nowy termin przedawnienia został wskazany na dzień 15 IV 2018r., zaś dopiero w dniu 4 VI 2018r. została wydana sporna decyzja. A zatem została ona wydana już po upływie okresu przedawnienia składki na FUZ za V 2002 roku.

W aktach sprawy znajduje się również wniosek o wpis do księgi wieczystej z 27 VI 2018, ale jest on późniejszy niż data upływu okresu przedawnienia, a nadto oparty jest na naszej spornej decyzji z 4 VI 2018. Poza tym brak jest jakiegokolwiek informacji czy i jak został ten wniosek rozpoznany. ZUS nie udowodnił dokonania takiego wpisu w księdze.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r. Poza tym należałoby wziąć pod uwagę również zawieszenie biegu przedawnienia w związku z doręczeniem tytułu wykonawczego w dniu 20 lutego 2017 r. i umorzeniem tego postępowania z dniem 3 kwietnia 2018 roku, czyli dodatkowo 1 rok i 44 dni, a następnie zawieszenie biegu przedawnienia, które trwa nadal w związku z wydaniem spornej decyzji z dnia 4 czerwca 2018 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUZ ZA VI 2002 - przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawieszeń) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 11.07.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za V 2002 roku, należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni**

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za V 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszonych to 11 VII 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszonych nowy termin przedawnienia to 2 IV 2017r.

3. Trzecie zawieszenie

W dniu 20 II 2017 doręczono wnioskodawcy nowy tytuł wykonawczy o numerze (...) obejmujący omawianą składkę. Jednakże w dniu 3 IV 2018 r. Dyrektor ZUS umorzył postępowanie egzekucyjne, z uwagi na cofnięcie wniosku przez wierzyciela (o czym szeroko Sąd pisał w początkowej części rozważań), czego organ rentowy nie uwzględnił w swoich wyliczeniach. A zatem w tym zakresie postępowanie egzekucyjne już się zakończyło, zaś organ rentowy nie udowodnił, aby wszczęto inne postępowanie egzekucyjne dotyczące spornej składki. Tym samym kolejne **zawieszenie** okresu przedawnienia nastąpiło **na okres 1 roku i 44 dni.**

Licząc od dnia 2 IV 2017 r. (do kiedy nastąpiło przesunięcie terminu przedawnienia w związku z poprzednimi zawieszeniami) **nowy termin przedawnienia to 15 maja 2018 roku**

Należy zauważyć, iż w aktach sprawy znajduje się zawiadomienie o zajęciu wynagrodzenia z tego tytułu wykonawczego, ale wystawione 13 II 2017r. , czyli przed doręczeniem tytułu wykonawczego wnioskodawcy. Brak jest informacji o jego przesłaniu skarżącemu, brak zwrotki świadczącej o doręczeniu. W aktach znajduje się jedynie zwrotka z datą doręczenia zawiadomienia pracodawcy (1 III 2017r.). Tyle, że po umorzeniu postępowania egzekucyjnego i tak ta egzekucja upadła. Tym samym powyższe nie mogło zawiesić biegu terminu przedawnienia.

Nadto trzeba podkreślić, iż nowy termin przedawnienia został wskazany na dzień 15 V 2018r., zaś dopiero w dniu 4 VI 2018r. została wydana sporna decyzja. A zatem została ona wydana już po upływie okresu przedawnienia składki na FUZ za VI 2002 roku.

W aktach sprawy znajduje się również wniosek o wpis do księgi wieczystej z 27 VI 2018, ale jest on późniejszy niż data upływu okresu przedawnienia, a nadto oparty jest na naszej spornej decyzji z 4 VI 2018. Poza tym brak jest jakiegokolwiek informacji czy i jak został ten wniosek rozpoznany. ZUS nie udowodnił dokonania takiego wpisu w księdze.

Bez wpływu pozostaje w tym kontekście rozważanie kwestii 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Jedynie na marginesie należy zauważyć, iż ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałyby miejsce w dniu 16.06.2021 r. Poza tym należałoby wziąć pod uwagę również zawieszenie biegu przedawnienia w związku z doręczeniem tytułu wykonawczego w dniu 20 lutego 2017 r. i umorzeniem tego postępowania z dniem 3 kwietnia 2018 roku, czyli dodatkowo 1 rok i 44 dni, a następnie zawieszenie biegu przedawnienia, które trwa nadal w związku z wydaniem spornej decyzji z dnia 4 czerwca 2018 r.

A zatem, zgodnie z obowiązującymi przepisami, należało zastosować 10 letni okres przedawnienia, gdyż przedawnienie przy uwzględnieniu tego terminu następuje wcześniej.

SKŁADKA FUZ ZA VII 2002 - nie jest przedawniona

Wobec nowelizacji obowiązującej od 2003 r. składka (bez zawiesznień) przedawniłaby się po 10 latach, tj. 13.08.2012r.

1. Pierwsze zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za VI 2002 roku, należy wziąć pod uwagę wydawane decyzje na zasadach wyżej opisanych.

Czyli w przypadku tej składki, w związku z wydanymi decyzjami mamy dwa okresy zawieszenia biegu przedawnienia nie od 06.04.2007r. jak chce ZUS (czyli do daty rozpoczęcia kontroli), a od wydania decyzji:

- z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek (na ubezpieczenie społeczne od VII 2001 do II 2002; ubezpieczenie zdrowotne V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005; FGŚP VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006) , która uprawomocniła się 28.08.2007 tj. **40 dni**

- decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 XII 2010 r. w zakresie składek na ubezpieczenie zdrowotne wskazując je za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – III 2005, a nie jak w decyzji z 20 VII 2007 roku za okresy V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005. Ta decyzja uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, a zatem nastąpiło zawieszenie **o kolejne 40 dni**

Czyli łącznie 40+40 = 80 dni

2. Drugie zawieszenie

Tak jak w przypadku składki na FUZ za VI 2002 r. należy wziąć pod uwagę zarówno zawieszenie wynikające z postępowania egzekucyjnego, jak i zawieszenie wynikające z postępowań abolicyjnych, bez uwzględniania nakładających się okresów.

Czyli zawieszenie o 4 lata i 185 dni

A zatem łącznie zawieszenie biegu przedawnienia w zakresie tej składki nastąpiło na 4 lata 265 dni.

Pierwotny termin przedawnienia bez uwzględnienia okresów zawieszeń to 13 VIII 2012 r. Po uwzględnieniu powyższego okresu zawieszeń nowy termin przedawnienia to 4 V 2017r.

3. Trzecie zawieszenie

W dniu 20 II 2017 doręczono wnioskodawcy nowy tytuł wykonawczy obejmujący omawianą składkę. Jednakże w dniu 3 IV 2018 r. Dyrektor ZUS umorzył postępowanie egzekucyjne, z uwagi na cofnięcie wniosku przez wierzyciela (o czym szeroko Sąd pisał w początkowej części rozważań), czego organ rentowy nie uwzględnił w swoich wyliczeniach. A zatem w tym zakresie postępowanie egzekucyjne już się zakończyło, zaś organ rentowy nie udowodnił, aby wszczęto inne postępowanie egzekucyjne dotyczące spornej składki. Tym samym kolejne **zawieszenie** okresu przedawnienia nastąpiło **na okres 1 roku i 44 dni**.

Licząc od dnia 4 V 2017 r. (do kiedy nastąpiło przesunięcie terminu przedawnienia w związku z poprzednimi zawieszeniami) **nowy termin przedawnienia to 16 czerwca 2018 roku**

W dniu 4 VI 2018r. została wydana sporna decyzja, która nadal nie jest prawomocna i która po raz kolejny spowodowała zawieszenie biegu przedawnienia omawianej składki.

A zatem składka na FUZ za VII 2002 roku nie uległa przedawnieniu.

W tym kontekście należy rozważyć kwestię 5 letniego okresu przedawnienia, który to okres zaczyna biec 1 stycznia 2012 roku i najwcześniej może się skończyć 1 stycznia 2017 roku.

Ten termin przedawnienia podlegałby zawieszeniu tak samo jak przy 2-gim omawianym okresie zawieszenia, ale liczonym nie od dnia doręczenia tytułu wykonawczego tj. od 14.12.2011r. , tylko od dnia 1.01.2012r., czyli wynosi 4 lata i 167 dni.

Tym samym nowy termin przedawnienia przy przyjęciu 5 letniego okresu przedawnienia miałby miejsce w dniu 16.06.2021 r.

Poza tym należałoby wziąć pod uwagę również zawieszenie biegu przedawnienia w związku z doręczeniem tytułu wykonawczego w dniu 20 lutego 2017 r. i umorzeniem tego postępowania z dniem 3 kwietnia 2018 roku, czyli dodatkowo 1 rok i 44 dni, a następnie zawieszenie biegu przedawnienia, które trwa nadal w związku z wydaniem spornej decyzji z dnia 4 czerwca 2018 r.

Tym samym nie nastąpiło przedawnienie składki na FUZ za VII 2002 roku również przy zastosowaniu 5 letniego okresu przedawnienia.

SKŁADKI FUZ ZA OKRES VII 2002- III 2005 - nie są przedawnione

Składki za te okresy również nie uległy przedawnieniu. Należy do nich zastosować te same okresy zawieszenia, gdyż decyzja z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek dotyczyła składek na ubezpieczenie zdrowotne za wskazany wyżej okres sporny (V 1999 - VI 2000, VII 2001 – IX 2005) i uprawomocniła się 28.08.2007 roku, co powoduje 40 dni okresu zawieszenia. Decyzja ta została zmieniona decyzją z 27 grudnia 2010 r., która uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku, co spowodowało kolejne 40 dni okresu zawieszenia biegu przedawnienia. Czyli łącznie wszystkie okresy zawieszenia to:

- 40 dni z decyzji z 20 VII 2007 r.,
- 40 dni z decyzji z dnia 27 XII 2010 r.,
- 4 lata 185 dni z postępowania egzekucyjnego oraz dwóch postępowań abolicyjnych, o których szeroko Sąd wyjaśniał powyżej,

- 1 rok 44 dni z drugiego postępowania egzekucyjnego tj. od daty doręczenia tytułów wykonawczych w dniu 20 lutego 2017 roku do daty umorzenia postępowania w zakresie tych tytułów w dniu 3 kwietnia 2018 roku.

Czyli łącznie okres zawieszenia wynosił 5 lat i 309 dni

Poza tym sporna decyzja wydana w dniu 4 czerwca 2018 roku spowodowała kolejne zawieszenie biegu przedawnienia, który to bieg przedawnienia pozostaje nadal zawieszony.

A zatem składki na FUZ za kolejne miesiące aż do III 2005 r. będą miały tylko późniejsze daty przedawnienia (a stosuje się do nich wszystkich te same podstawy zawieszenia co powołane), a zatem Sąd pomija szczegółowe wyliczenia w tym zakresie jako zbędne.

Reasumując niewątpliwe składki na FUZ za okres od VII 2002 do III 2005 roku nie uległy przedawnieniu (zarówno stosując do nich 10 letni, jak i 5 letni okres przedawnienia), co wykazano powyżej.

SKŁADKI NA FP I FGŚP za III i IV 2002r.

Podobnie jak w zakresie składek na FUZ należy w pierwszej kolejności rozważyć okresy zawieszenia biegu przedawnienia wynikające z decyzji powołanych powyżej. W zakresie omawianych składek **nie nastąpiło** zawieszenie biegu przedawnienia w oparciu o wskazane decyzje, gdyż nie obejmowały one swoim zakresem składek na FP I FGŚP za miesiące III i IV 2002 roku. Decyzja z dnia 20 VII 2007 roku o wymierzeniu wysokości składek dotyczyła jedynie składek na FGŚP za okresy VII 2001- II 2002, X-XII 2005 i I-IV 2006, a zatem nie może być uwzględniona, gdyż nie zawieszała biegu terminu przedawnienia spornych składek. Tym samym również decyzja z 27 grudnia 2010 r., która uprawomocniła się 4 lutego 2011 roku nie może zostać uwzględniona do ewentualnego okresu zawieszenia, gdyż dotyczyła jedynie składek na FUZ, a nadto zmieniała decyzję z dnia 20 VII 2007 roku, która nie zajmowała się spornymi składkami na FP I FGŚP.

Nie mogą być również wzięte pod uwagę do ewentualnego zawieszenia biegu przedawnienia pozostałe decyzje z tego okresu, gdyż decyzja z dnia 26 czerwca 2008 roku dotyczyła podlegania ubezpieczeniu społecznemu przez wnioskodawcę, a decyzja z dnia 26 sierpnia 2008 roku stanowiła o podleganiu obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym przez pracownika B. P. (2) w okresie od IX 2001 do 15 I 2002, czyli również nie dotyczyła spornego okresu składek na FP I FGŚP.

Należy natomiast wziąć pod uwagę zawieszenia okresów przedawnienia wynikające z:

- postępowania egzekucyjnego, gdzie tytuł wykonawczy numer (...) dotyczył składek na FP I FGŚP za sporny okres - doręczenie tego tytułu egzekucyjnego nastąpiło 14.12.2011, a jego umorzenie 30.06.2015 (czyli **3 lata 199 dni**).

- pierwszego postępowania abolicyjnego trwającego od 28.01.2013r. do 06.01.2015r.- jednakże to postępowanie całkowicie nakłada się na okres powyższego postępowania egzekucyjnego, dlatego nie powoduje żadnego przedłużenia okresu zawieszenia przedawnienia,

- drugiego postępowania abolicyjnego trwającego od 21.10.2014r. do 16.06.2016r., które to postępowanie częściowo nakłada się na okres powyższego postępowania egzekucyjnego tj. w okresie 21.10.2014 do 30.06.2015, a zatem przedłuży okres zawieszenia przedawnienia tylko okres od 1.07.2015 do 16.06.2016, czyli **351 dni**

Powyższe powoduje łącznie zawieszenie o 1645 dni czyli 4 lata i 185 dni

SKŁADKA FP I FGŚP ZA III 2002 - przedawniona

Bez zawieszeń składka przedawniłaby się z dniem 11 kwietnia 2012 roku

Przy uwzględnieniu 4 lat i 185 dni zawieszenia składka **przedawniła się z dniem 12 października 2016**

Tym samym bez wpływu pozostaje doręczenie tytułu wykonawczego w dniu 20 lutego 2017 roku, gdyż składka była już wówczas przedawniona. Okres przedawnienia 5 letni kształtuje się w identyczny sposób, jak wyżej omawiany i nie będzie w przypadku tej składki miał zastosowania.

SKŁADKA FP I FGŚP ZA IV 2002 - przedawniona

Bez zawiesznień składka przedawniłaby się z dniem 11 maja 2012 roku

Przy uwzględnieniu 4 lat i 185 dni zawieszenia składka **przedawniła się z dniem 11 listopada 2016**

Tym samym bez wpływu pozostaje doręczenie tytułu wykonawczego w dniu 20 lutego 2017 roku, gdyż składka była już wówczas przedawniona. Okres przedawnienia 5 letni kształtuje się w identyczny sposób, jak wyżej omawiany i nie będzie w przypadku tej składki miał zastosowania.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy uznał, że zaskarżona decyzja organu rentowego tylko częściowo jest prawidłowa. W konsekwencji zmienił sporną decyzję jak w sentencji orzeczenia, zaś w pozostałym zakresie odwołanie oddalił na podstawie art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c.

W oparciu o art. 100 k.p.c. w zw. z § 2 ust. 5 rozporządzenia z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jedn. Dz.U. z 2018 r., poz. 265) Sąd dokonał stosunkowego rozdzielenia kosztów i zasądził od J. B. na rzecz organu rentowego kwotę 1584 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wymienioną kwotę Sąd obliczył w następujący sposób:

- wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie to kwota 17691,90 zł,
- wnioskodawca wygrał sprawę w 28 % (w kwocie 4944,88 zł - wyliczenie w oparciu o załączone do spornej decyzji szczegółowe rozliczenie),
- koszty procesu w przedmiotowej sprawie to 7200 zł (po 3600 zł każdej ze stron),
- a zatem skarżący winien ponieść koszty w wysokości 72% wskazanych kosztów tj. 5184 zł. Ponieważ poniósł już 3600 zł własnych kosztów, a zatem zostało do zapłaty na rzecz ZUS część kosztów w kwocie 1584 zł ((...) - 3600).

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi wnioskodawcy, a pełnomocnikowi ZUS wraz z aktami rentowymi.